

Witamy I-szy Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet!

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Cena 15 gr.

Stowo Ludu

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III.

KIELCE

SOBOTA, 3 MARCA 1951 R.

Nr. 61 (213) k

Uchwały Światowej Rady Pokoju w sprawie remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz konferencji czterech mocarstw odpowiadają interesom i pragnieniom narodu niemieckiego Nadzwyczajne posiedzenie Izby Ludowej NRD

BERLIN (PAP). W piątek Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej zebrała się na swe szóste, nadzwyczajne posiedzenie plenarne. Porządek dzienny zawierał jedyny punkt: Niemcy a Pokój — czyli zajęcie stanowiska wobec uchwał Światowej Rady Pokoju.

Na posiedzenie przybyli przedstawiciele misji dyplomatycznych, akredytowanych przy rządzie NRD, oraz obecni jeszcze w Berlinie członkowie Światowej Rady Pokoju.

Obrady zagalę przewodniczący wszystkich ludzi dobrej woli i wszystkie dążące do pokoju organizacje do walki przeciwko polityce agresji i rozpętania nowej rzezi światowej oraz wskazała drogę wiodącą do pokojowego porozumienia między narodami. Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wita uchwały, przyjęte przez Światową Radę Pokoju, w których wyrażono nadzieję, że wszystkie narody świata, w tym momencie rozległ się głos narodu niemieckiego.

Następnie przewodniczący Izby z polecenia komitetu seniorów odczytał projekty dwóch rezolucji, przedstawione w myśli porządku dziennego, a Herbert Warnke (przedstawiciel frakcji Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych) umotywował je. Tekst rezolucji wszystkich frakcji Izby Ludowej NRD w sprawie uchwał Światowej Rady Pokoju ma następujące brzmienie:

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej stwierdza, że Światowa Rada Pokoju na swej sesji berlińskiej w dniach 21-26 lutego 1951 r. dokonała niezwykle doniosłej pracy na rzecz pokoju, bezpieczeństwa wszystkich narodów oraz ich pokojowego rozwoju. Sesja Światowej Rady Pokoju wzywa

Gmina Jedlińsk wzywa do współzawodnictwa w akcji kontraktacyjnej

W dniu wczorajszym GMINA JEDLIŃSK w pow. radomskim, nadesłała do Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach meldunek o zakończeniu akcji kontraktacyjnej na rok 1951. Gmina ta jest pierwszą w województwie kieleckim, która wykonała dotychczas tę akcję. Dzięki wykonanej pracy masowo-politycznej, prowadzonej przez organizacje partyjne przy współudziale ZMP i ZSCh, gminie Jedlińsk udało się wykonać plan kontraktacji w 127 proc.

W poszczególnych rodzajach ziemiopłodów, plan wykonany został następująco: len na włókno 165 proc., len na słomę 104 proc., kukurydza 150 proc., fasola 103 proc., konopie 110 proc., rzepak jary 131 proc., burak cukrowy 124 proc.

CHŁOPI GMINY JEDLIŃSK, WYKONUJĄC W TERMINIE I Z NADWYŻKĄ SWÓJ PLAN KONTRAKTACJI, WZYWAJĄ CHŁOPÓW WSZYSTKICH GMIN WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO DO WSPÓŁZAWODNICTWA W PRZYSPIESZENIU TERMINU ZAKOŃCZENIA AKCJI KONTRAKTACYJNEJ.

Jak w szczególności: apel w sprawie zawarcia paktu pokoju między wielkimi mocarstwami, jej wystąpienie w obronie Karty Narodów Zjednoczonych przyjętej w San Francisco oraz decyzję w sprawie wysłania delegacji Światowej Rady Pokoju do Organizacji Narodów Zjednoczonych w Lake Success. Posłowie do Izby Ludowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej aprobują te uchwały w całej pełni i zobowiązują się do wyłączenia wszystkich sił, aby wnieść swój wkład w dzieło urzeczywistnienia tych uchwał w interesie zapewnienia pokoju między narodami.

Idziemy drogą wykaletą przez Związek Radziecki

Ludzie pracy kielecczyny o obniżce cen w ZSRR

Czwarta po wojnie obniżka cen w ZSRR odbiła się szerokim echem wśród ludzi pracy woj. kieleckiego. Oto ich wypowiedzi:

— Obniżka cen na artykuły powszechnego użytku w Związku Radzieckim — mówi Bronisław Adamczyk, molarz z odlewni „Kamienka” w Skarżysku — to nowy sukces mas pracujących Związku Radzieckiego. Jest to jednocześnie dowód troski Rządu i WKP(b) o dobro narodu, a zarazem dowód bezspornej wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym.

Dzięki planowej gospodarce, oraz dzięki wielkiemu patriotyzmowi mas pracujących ZSRR, które stale podnoszą wydajność pracy i obniżają koszty produkcji w każdej dziedzinie — możliwy jest stały wzrost powszechnego dobrobytu. Żadaj sobie sprawę również z tego, że naród radziecki zawiązała do pokojowej polityce swego kraju, która pozwala skierować ogromne siły i środki na wielkie inwestycje, podnoszące poziom życia mas.

Naród polski idzie tą samą drogą. VI Plenum KC PZPR postawiło jako jedno z głównych zadań, walkę o obniżenie kosztów własnych. Jestem racjonalizatorem i w ubiegłym roku słożyłem 19 pomysłów racjonalizatorskich, a w bieżącym już dwa. Ostatni, który polega na zastosowaniu całkowitej formy zamiast jak dotychczas składowej — czterech części przyniesie w naszym zakładzie oszczędność 15 tys. rocznie.

cy, obecnie pracownik umysłowy w Zakładach Wyróbów Kamionkowych „Marywil” w Suchedniowie, stwierdza:

(Dokończenie na str. 2-c)

Jedność akcji robotników wszystkich krajów pokrzyżuje plany podżegaczy wojennych Apel w sprawie zwołania europejskiej konferencji robotniczej przeciwko remilitaryzacji Niemiec

BERLIN (PAP) — Dziennik „NEUES DEUTSCHLAND” opublikował apel komitetu przygotowawczego dla zwołania europejskiej konferencji robotniczej przeciwko remilitaryzacji Niemiec.

ROBOTNICZY I ROBOTNICE! Nie zaglądajcie się jeszcze rany po zbrodniczej wojnie faszystów niemieckich w Europie, a już dziś, w niecałe sześć lat po zakończeniu tej wojny czynione są przygotowania do nowej rzezi.

Posiedzenie Centralnego Komitetu Przygotowawczego dla walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec

BERLIN. PAP. Z Düsseldorfu donoszą, że odbyło się tam posiedzenie centralnego komitetu przygotowawczego dla walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele lokalnych komitetów z Monachium, Norimbergi, Augsburgu, Hannoweru, Hamburga, Bremy i innych miast zachodnio-niemieckich. Omawiano sprawę przeprowadzenia referendum przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich. Uczestnicy posiedzenia powitali z entuzjazmem uchwałę Światowej Rady Pokoju, stwierdzając, że Rada popiera w całej pełni ruch przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wita w szczególności fakt, że Światowa Rada Pokoju zajęła się tak wyczerpująco sprawą, jak może na spowodować pokojowe uregulowanie zagadnień dotyczących narodu niemieckiego. Podziela ona pogląd Światowej Rady Pokoju, że odbudowa sił zbrojnych i przemysłu wojennego Niemiec pociąga za sobą najpoważniejsze niebezpieczeństwo nowej wojny światowej. Gwałcąc układy, które przewidywały demilitaryzację i demokratyzację Niemiec, lekceważąc wolę wszystkich narodów, w tym również wolę młodego pokój narodu niemieckiego — wkracza się w Niemczech zachodnich alty militarystyczne i hitlerowskie oraz rozpala się znów żarki szowinizmu i żądze odwetu. W ten sposób powstaje bezpośrednie zagrożenie bytu i przyszłości samego narodu niemieckiego.

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej dziękuje jej członkowi Światowej Rady Pokoju za wyrażenie uznania, jakim obdarzył walkę sił pokojowych w Niemczech, zwłaszcza zaś kongres zachodnio-niemieckiego ruchu obrońców pokoju w Essen.

Szczególnie serdeczne podziękowanie składa ona za popar-

cie, jakiego udziela cały światowy ruch obrońców pokoju w walce narodu niemieckiego (Dokończenie na str. 2)

Przed I Ogólnopolskim Kongresem Ligi Kobiet

Dnia 3 bm. w auli Politechniki Warszawskiej rozpocznie obrady I Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet, w którym weźmie udział około 1.500 delegatek z całej Polski. W obradach uczestniczyć będą również liczne delegacje organizacji kobiecych z zagranicy.

Hasłem Kongresu jest mobilizacja kobiet do wzmocnienia walki o pokój i realizację Planu 6-letniego. Kongres uchwali statut Ligi Kobiet i dokona wyboru jej władz centralnych.

PRZYGOTOWANIA DO KONGRESU W WARSZAWIE

Miejsce obrad Kongresu Ligi Kobiet — Politechnika Warszawska przybrała wspaniały wygląd. Na frontonie gmachu wśród białoczerwonych, czerwonych i niebieskich flag widnieje hasło: „Wszystkie kobiety polskie w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni”.

Rząd radziecki wyraża zgodę na wstępną konferencję przed obradami ministrów spraw zagranicznych

MOSKWA. (PAP). AGENCJA TASS OGŁOSIŁA NASTĘPUJĄCY KOMUNIKAT: W ODPOWIEDZI NA NOTĘ RZĄDU RADZIECKIEGO Z DNIA 5 LUTEGO W SPRAWIE ZWOŁANIA SESJI RADY MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH, RZĄD: FRANCJI, W. BRYTANII I STANÓW ZJEDNOCZONYCH WYSUNĘŁ W DNIO 19 LUTEGO PROPOZYCJĘ ZWOŁANIA WSTĘPNEJ KONFERENCJI PRZEDSTAWICIELI CZTERECH PAŃSTW W CELU USTALENIA PORZĄDKU OBRAD RADY MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH Z TYM, BY TA WSTĘPNA KONFERENCJA ODBYŁA SIĘ W PARYŻU, W DNIO 5 MARCA BR.

W DNIO 1 MARCA RZĄD RADZIECKI ZAKOMUNIKOWAŁ O SWEJ ZGODZIE NA PROPOZYCJĘ TRZECH MOCARSTW.

CZYN PRODUKCYJNY NA CZĘŚĆ KONGRESU LK

Tysiące kobiet pracujących meldują o wykonaniu zobowiązań produkcyjnych powziętych dla uczczenia Kongresu i Międzynarodowego Dnia Kobiet, o ponadplanowej produkcji i wzroście wydajności pracy. Robotnice wielu zakładów przemysłu metalowego, odzieżowego i innych donoszą, że zobowiązania swe wykonały w 100 procentach.

W ruchu współzawodnictwa dla uczczenia święta kobiet poważny udział wzięły również chłopki i robotnice rolne. Ponadto dzięki realizacji zobowiązań kobiet, powstało wiele nowych ekip pomocy lekarskiej dla wsi, zorganizowano izby porodowe, zlikwidowano w wielu miejscowościach analfabetyzm itp.

DELEGATKI NA KONGRES W STOLICY

WARSZAWA. (PAP). W godzinach wieczornych dnia 2 bm. i w ciągu nocy z 2 na 3 bm. przybywały do stolicy z całej Polski pociągi, wiozące delegatki na Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet. Wśród delegatek przeważały wyróżniające się w pracy robotniczej zakłady przemysłowe oraz aktywistki społeczne. Duży odsetek stanowiły również robotnice rolne, pracownice umysłowe i gospodynie domowe. Przedstawicielki kobiet Górnej Śląski przyjechały do Warszawy pociągami prowadzonymi przez pierwszą w kraju kolebką brygadę parowozową z maszynistką Różą Szreder na czele. Róża Szreder jest również delegatką.

(Dokończenie na str. 2-c)

»ZMP-owski siew pokoju«

Odpowiadając na apel córek i synów małych i średniorolnych rodzin chłopskich ze wsi Lubnów, woj. wrocławskie, młodzież wiejska masowo włącza się do „ZMPowskiego siewu pokoju”, manifestując w ten sposób swą wolę walki o pokój i realizację wielkiego Planu 6-letniego. Podejmując liczne zobowiązania produkcyjne, młodzież wzmacnia swą pomoc w sprawnym przygotowaniu do wiosennej kampanii siewnej.

„Stanęliśmy w ZMP — przodujący szeregi młodzieży, aby walory jeszcze wydajniej o wielkie dzieło przebudowy socjalistycznej wsi polskiej i o pokój — powiedział Tadeusz Zagórny, traktorzysta POM w Trzebnicy, który wraz z 4 osobami podpisał deklarację ZMP. Traktorzysta Zagórny postanowił zorganizować brygadę „Dobrych orki” oraz zaoszczędzić pod czas wiosennych siewów 300 kg paliwa.

W woj. lubelskim członkowie ZMP z PGR Machnów, pow. Tomaszów, wyremontowali i przygotowali do wiosennych siewów 25 siewników zbożowych, 12 siewników nawozowych i 66 innych narzędzi i maszyn rolniczych.

W kraju ludzi pracy

UCHWAŁA Rady Ministrów ZSRR i Komitetu Centralnego WKP(b) o chwale po wojnie obniżce cen towarów, szczegółowych cen towarów powszechnego użytku, to nowy, wielki triumf gospodarki socjalistycznej, to nowy wspaniały dowód wyższości gospodarki socjalistycznej nad kapitalistyczną. To potężny cios w kapitalizm i imperializm, a zarazem przykład i zachęta dla mas pracujących w krajach, które weszły już na drogę budownictwa socjalistycznego, jak i tych, w których klasa robotnicza na czele mas ludowych prowadziła walkę przeciwko ustrojowi wyzysku człowieka przez człowieka, przeciwko ustrojowi kapitalistycznemu.

Pierwsza obniżka cen nastąpiła w Związku Radzieckim w grudniu 1947 r. i dzięki niej ludzie radzieccy zyskali 86 miliardów rubli w stosunku rocznym. Dzięki drugiej obniżce cen z dnia 1 marca 1949 r. ludzie radzieccy zyskali 71 miliardów rubli rocznie. Dzięki trzeciej obniżce cen z dnia 1 marca ubiegłego roku zyskali 110 miliardów rubli rocznie. Obecna obniżka cen przynosi ludziom radzieckim 27,5 miliarda rubli. Ogółem w wyniku tych czterech obniżek ludzie radzieccy zyskali blisko 300 miliardów rubli rocznie.

Zdolność nabywcza rubla wzrosła niepomniernie, kurs rubla w porównaniu z kursem dla ludu zagranicznych znacznie podniósł się. Rubel jest pierwszą walutą świata.

Aby zrozumieć znaczenie tych czterech wielkich obniżek cen, wystarczy wskazać w jakim stopniu potaniały takie artykuły powszechnego użytku jak: chleb i wyroby mączne oraz mięso, tłuszcz i przetwory mleczne. W WYNIKU CZTERECH OBNIŻEK CEN TYCH ARTYKUŁÓW WYNOŚY JUŻ OKOŁO POŁOWY CEN Z ROKU 1947!

W tym samym czasie w krajach kapitalistycznych obserwowaliśmy stały, postępujący naprzód proces zubożenia mas pracujących w wyniku zwiększających się stale ciężarów nakładanych przez państwo i stałej zwykłej cen wszystkich artykułów, a przede wszystkim podstawowych artykułów konsumpcyjnych.

W Stanach Zjednoczonych koszty utrzymania w połowie ub. roku były o 80 proc. wyższe od kosztów z ostatniego roku przedwojennego. W przeciągu ostatniego roku ceny żywności wzrosły o przeszło 50 proc., a od chwili agresji w Kozei podniosły się o blisko 30 proc. W Wielkiej Brytanii od roku 1947, tj. od czasu kiedy

praktycznie płace robotnicze zostały zamrożone, ceny artykułów powszechnego użytku wzrosły o ponad 50 proc. We Francji w ciągu ostatnich dwóch miesięcy ceny wzrosły przeciętnie o 20 — 30 proc., a we Włoszech o blisko 30 proc. W tym samym czasie wielki kapitał przemysłowy notuje na swoim koncie wzrost zysków sięgający wprost astronomicznych cyfr. Zyski np. wielkiego kapitału Stanów Zjednoczonych wyniosły w roku ubiegłym ponad 35 miliardów dolarów.

Jak to się dzieje, że w tym samym czasie, kiedy w świecie kapitalistycznym szybko podnosi się w górę krzywa cen artykułów powszechnego użytku, stale spadają w kierunku okrojonych poziomów życia najniższych mas pracujących — w ZSRR obserwujemy zjawisko wręcz odwrotne. Odpowiedź na to pytanie dał towarzyszący Stalin w wywiadzie udzielonym ostatnio korespondentowi „Prawdy”.

„Gdyby premier Attlee był mocny w nauce o finansach i ekonomii, zrozumiałby z łatwością, że żadne państwo, nie wyłączając państwa radzieckiego, nie może rozwijać całą parą przemysłu i rolnictwa, zaczynając wielkie budowy w rodzaju elektrowni wodnych na Woldze, Dnieprze, Amu — Darji, wymagających dziesiątów miliardów wydatków budżetowych, kontynuować politykę systematycznego obniżania cen towarów masowego spożycia, co również wymaga dziesiątków miliardów wydatków budżetowych, nie może lokować setek miliardów w odbudowę zniszczonej przez okupantów niemieckich gospodarki narodowej — a zarazem i w tym samym czasie mnożyć swych sił zbrojnych, rozwijać przemysł wojenny. Nie trudno zrozumieć, że taka bezsensowna polityka doprowadziłaby państwo do bankructwa. Premier Attlee powinien byłby wiedzieć z własnego doświadczenia, jak również z doświadczenia USA, że pomnażanie sił zbrojnych w kraju i wysyłanie zbrojnych podmiotów do rozwijania przemysłu wojennego, do redukcji przemysłu cywilnego, do zaniechania wielkich budowl i cywilnych, do zwykłych podatków, do wzrostu cen towarów masowego spożycia”.

O sukcesach, o wzroście poziomu życiowego ludzi radzieckich zdecydował i decyduje zrealizowany w Związku Radzieckim ustrój socjalistyczny, ustrój pokoju, niezajmujący wyzysku człowieka przez człowieka.

Bohaterska praca ludzi radzieckich pod przewodnictwem WKP(b) i kierownictwem towarzysza Stalina przyniosła wspaniałe owoce, stworzyła potęgę, która w latach wojny z faszystami uratowała ludzkość od zagłady, a w latach powojennych stała się główną siłą światowego obrotu pokojowego. Bohaterska praca ludzi radzieckich przyniosła wspaniałe owoce w postaci stałego wzrostu i dobrobytu

wszystkich obywateli radzieckich.

Z roku na rok każdy człowiek radziecki może kupować więcej chleba, mięsa, ryb, win, materiałów włókienniczych, obuwi, papierosów. Z roku na rok każdy człowiek radziecki może zaspokajać więcej potrzeb o charakterze luksusowym. Czy jest drugi ustrój poza socjalizmem, który mógłby poszczycić się tak wspaniałymi osiągnięciami? Czy jest drugi ustrój, który by lepiej dbał o człowieka pracy?

„Socjalizm — powiedział towarzyszący Bierut na VI Plenum KC naszej Partii — czy nie wszystkie dla rozwoju człowieka, dla podniesienia jego materialnych i duchowych osiągnięć, uczę cię do człowieka jego godność, pobudza w nim szlachetne idee i gorącą miłość dla swego kraju ojczystego i dla postępowych dążeń ludzkich”.

Imperializm upaja się kultem dolara, który się toczy w dół, a człowiekiem pogardza. Ustrój społeczny, który nie ceni człowieka, a kasany jest na zagładę”.

Budując fundamenty ustroju socjalistycznego w Polsce, uczymy się z przykładów radzieckich, że socjalizm realizuje się przez konsekwentną, doprowadzoną do zwycięskiego końca walkę z wrogiem klasowym. Uczymy się z przykładów radzieckich, że szybkość zbudowania społeczeństwa socjalistycznego zależy od naszego własnego wysiłku patriotycznego, od wykonania i przekroczenia planów gospodarczych.

Wykonanie i przekroczenie zadań pierwszego roku Planu 6-letniego oraz stabilizacja słotego i oparcie się na bazie słota umożliwiły nam obniżkę cen artykułów konsumpcyjnych i przemysłowych, wprowadzoną od 1 stycznia br. Obecnie, walcząc o wyko-

nanie i przekroczenie planu drugiego roku Planu 6-letniego, walcząc o zwiększenie wydajności pracy i zmniejszenie kosztów własnych produkcji, o podniesienie poziomu gospodarowania, wiemy, że przy namoż one wzrost naszej siły gospodarczej i umożliwią nam bezpieczeństwo narodowe.

Na naszej drodze będziemy musieli pokonać wiele trudności, stoczmy niejedną bitwę z wrogiem klasowym, aby dojść do tych osiągnięć, którymi szczyt się może człowiek radziecki. Ale o osiągnięciu radzieckich celów nie wątpimy, ponieważ wierzymy, że wreszcie na jedną słuszną drogę, na drogę Lenina i Stalina, na drogę, która zabezpiecza naszą niepodległość i zapewni dobrobyt najszerszym masom pracującym w Polsce.

Kazimierz Gołde

Broszura p. t. Rozmowa Józefa Stalina z korespondentem „Prawdy”

Nakładem „Książki i Wiedzy” ukazała się na półkach księgarskich broszura p. t. „Rozmowa Józefa Stalina z korespondentem „Prawdy”, w której gen. Józef Stalin, w odpowiedzi na pytania wnikliwych sposób ocenia aktualną sytuację polityczną i perspektywy na najbliższą przyszłość.

Broszura powymowa ukazała się w sprzedaży we wszystkich księgarniach „Domu Książki” na terenie całego kraju i w gminnych spółdzielniach. Nabyć ją można również u kolportażu we wszystkich większych zakładach pracy.

Walka o niedopuszczenie do nowej wojny — naczelnym zadaniem członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację

W ostatnich dniach lutego br. odbyło się w Warszawie posiedzenie rozszerzonego Plenum Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, poświęcone omówieniu planu działalności Związku na rok bieżący. W obradach uczestniczył prezes Zarządu Gł. gen. Józef Wład. członkowie Prezydium Rady Naczelnej Związku z Z. Balickim, J. Niecką i gen. P. Jaroszewiczem na czele, dyrektor Sekretariatu Generalnego FIAPP — E. Kowalski oraz członkowie zarządów okręgowych ZBOWID.

Obszerny referat polityczny o zadaniach Związku i szeroko mas członkowskich wygłosił gen. Józef Wład. Mówca stwierdził, że naczelnym zadaniem członków Związku jest walka o niedopuszczenie do nowej wojny, którą pragnąłby wywołać imperializm.

Mówca przypomniał słowa Józefa Stalina, że pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą bronili jej do końca.

Omawiając szeroko wysunięte na VI Plenum KC PZPR przez przewodniczącego KC PZPR, Prezydenta RP Bolesława Bierutą hasło frontu narodowego, mówca podkreślał, że front narodowy, to patriotyczny front walki o pokój, o zabezpieczenie niepodległości, o pełną realizację Planu 6-letniego.

Po ożywionej dyskusji Plenum ZBOWID przyjęło tezy, że warte w referacie gen. Józefa Władę jako wytyczne dalszej działalności Związku.

Jednym z najważniejszych zadań Związku jest — w obliczu imperialistycznych zamachów na pokój światowy — walka o pokój i utrwalenie pokoju, której przewodzi kraj zwycięskiego socjalizmu — Związek Radziecki, nieustannie potężniejąc. Aby wypełnić swe zadania w tej walce przeciwko podległemu wojennym, ZBOWID winien wychowywać członków w duchu gorącej miłości i przywiązania do ludowej ojczyzny.

Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet

(dokończenie ze str. 1-ej)

na Kongres — wybrana została przez kobiety pracujące Gliwice. Delegatki przywiozły meldunki o wykonaniu zobowiązań, podjętych przez kobiety dla uczczenia Kongresu i Międzynarodowego Dnia Kobiet oraz listy i rezolucje, w których kobiety wyrażają swą wolę twórczej pracy dla ojczyzny i gotowość do walki o utrwalenie pokoju.

Przeciwko amerykańsko — hitlerowskiemu spiskowi

REPREZENTACI 80 narodów jednomyślnie stwierdził w Berlinie, że odwrócenie sił zbrojnych i przemysłu wojennego Niemiec, odradzenie sił militarnych i nazistowskich sił w Trizonii stanowi nie tylko poważną groźbę nowej wojny światowej. Przedstawiciele tych narodów, które w czasie II wojny światowej padły ofiarą hitlerowskiej agresji, z szczególną siłą podkreślali, że rozwój wydarzeń w Trizonii, zwłaszcza w ubiegłych trzech miesiącach, uświadomił wszystkim sąsiadom Niemiec groźące niebezpieczeństwo. Znowu w kośzarach hitlerowskich rozlegają się rozkazy wykrzykiwane przez byłych as-manów; znowu w olbrzymich fabrykach ciężkiego przemysłu w Niemczech zachodzą montując się czolgi; zakłady IG Farben produkują gazy opatrzone znakiem niebieskiego, zielonego i złotego krzy-

ża. Zbrodniarze wojenni wracają do swoich rodzin. Reportażery amerykańscy utrwalają na kliszach sceny „rodzinnego szczęścia”. Zbrodniarze ci wracają nie tylko do rodzin, ale i do swoich zajęć sprzed maja 1945 r. Biorą oni udział w przygotowaniu do nowej agresji i do zmanej narodów Europy. Tyle tylko, że tym razem pod amerykańską komendą, słowa „ausrotten”, „vernichten” (wygubić i wyniszczyć) mają znaleźć zastosowanie w Europie dla interesów amerykańskich, w starym hitlerowskim wykonaniu, z koreańskimi udoskonaleniami. Tak oto dopelnia się amerykańsko — hitlerowski spisek przeciw narodowi Europy.

Ila Erenburg przytoczył w przemówieniu berlińskim, wypowiedzi przewodniczącego faszystowskiej partii „Deutsche Reichspartei” w Brunsziku. „Pierwszym obowiązkiem narodu niemieckiego jest przywrócić nie czel ss-owcom. Nikt nie ma prawa nas oskarżać, skoro wojska generała Mase Arthura niszczą całe walce wraz z kobietami i dziećmi”.

„Tak jest! — mówi dalej Ila Erenburg — amerykańscy podlegacze wojenni wkroczyli do Hitlera. Ktoś może wobec tego dziwić się, że chcą wskazać armię hitlerowską? Nasza jest sprawa i naszym obowiązkiem odwrócić: dopóki Niemcy są rozdzielone na dwie części, w sercu Europy gromadzi się materiał palny, który może zapłonąć od niedopałka amerykańskiego papierosa”.

Plan zaprzęgnięcia potencjału zbrojowego Niemiec, plan agresji przeciwko krajowi socjalizmu przy użyciu niemieckich sił zbrojnych — oto, jaka była treść polityki imperializmu amerykańskiego ubiegłych dziesięcioleci.

„Jeśli w tej czy innej wojnie nie brali oficjalnie, żadne go udziału rząd i żołnierze amerykańscy, to dolar brał udział niemiłosiernie w każdej, która toczyła się na przetrwanie, niemiłosiernie w każdej, która toczyła się na przetrwanie, niemiłosiernie w każdej, która toczyła się na przetrwanie” — mówił towarzyszący Bierut na VI Plenum KC PZPR.

Amerykańska oligarchia finansowa zastrzykami milionów dolarów okryła maszyną zbrojową pokonanych w I wojnie światowej Niemiec; a następnie finansowała agresywne przygotowania Hitlera. Rząd Stanów Zjednoczonych z zadowolaniem witał hitlerowskie zabory Austrii, Czechosłowacji, Krajów. Traktował te zbrojne hitlerowskie wyścigi jako przygotowania do wymarzonej agresji przeciwko ZSRR.

I dziś amerykański imperializm — czolowa siła obozu agresji — wraca do starych planów, które pragnie realizować przy pomocy hitlerowskich generałów, komendantów obozów koncentracyjnych, as-manów i gestapowców i przy pomocy reprezentanta interesów niemieckich baronów przemysłu, Adenauera i własnego agenta socjal-demokratycznego, Schumachera.

Jaki cel upatrują amerykańscy imperialiści w rozpętaniu nowej wojny? Podstawowym

problemem — stwierdził towarzyszący Bierut — jest... nie tylko ładanie nowych zysków, lecz jeszcze bardziej istotna dla imperializmu — jako systemu — żądza całkowitego panowania nad światem. Do tego właśnie datą dyktatorzy dolarowego mocarstwa.

Czy mogą amerykańscy imperialiści realizować swe plany w Europie bez militarnych Niemiec? Historia uczy, że bez zbrojowej potęgi, zatrutej jadą szowinizmu i nienawiści do narodów armii niemieckiej imperializm amerykański nawet nie może marzyć o realizacji planu rozpętania w Europie nowej wojny światowej. „Amerykańscy panowie wiedzą czego chcą od Niemiec — mówili na plenarnej sesji Światowej Rady Pokoju przedstawiciele narodu niemieckiego, Johannes R. Becher. W Niemczech znajduje się Zagłębie Ruhry.

Obrady rozszerzonego Plenum NKW Zjednoczonego S'ronictwa Ludowego

W dniu 1 bm. obradowało pod przewodnictwem prezesa Rady Naczelnej ZSL Józefa Nieckiego rozszerzone Plenum Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego S'ronictwa Ludowego. W obradach oprócz członków NKW brali udział również przewodniczący i sekretarze Woj. Kom. Wyk. ZSL.

Referat pt. „Hasło narodowego frontu walki o pokój i Plan 6-letni w pracy ZSL” wygłosił wiceprezes NKW — Stefan Ignar.

Po dyskusji obrady podsumował sekretarz NKW — Aleksander Juszkiewicz. W wyniku obrad Plenum NKW ZSL podjęło uchwałę, w której przyjęło tezy referatu wiceprezesa NKW — Ignara i przemówienie sekretarza NKW — Juszkiewicza. Jako wytyczne dla wszystkich ogniw organizacyjnych ZSL do walki o pełną realizację.

Ludzie pracy kieleccy o obniżce cen w ZSRR

(Dokończenie ze str. 1)

— Na Zachodzie, w krajach kapitalistycznych rosną zbrojenia i rośnie gęźda mas. Ceny artykułów masowego spożycia idą w górę, a obniżka się stopa życiowa ludu pracy. Bankierzy z Wall-Street zarabają miliony na polityce zbrojnej, a masy pracujące głodują. Imperialiści realizują dzisiaj hitlerowskie hasło — „Armata zamiast masła”.

Jakże inny obraz przedstawia polityka rządu radzieckiego, skierująca do obrony i utrwalenia pokoju i naczelną troską o naród.

W ostatniej niższej cen w Związku Radzieckim są osiągnięcia produkcyjne mas pracujących ZSRR — wzrost wydajności pracy i obniżka kosztów własnych.

Poprzednio pracowaliśmy przy produkcji masy do wyrobu rur kanalizacyjnych, obecnie jestem zatrudniony w referacie zaopatrzenia i stwierdzam na każdym kroku, że nie tylko robotnicy, ale również pracownicy umysłowi mogą przyczynić się do tego, aby rosła siła gospodarcza naszej ojczyzny, by ród nasz wkładał w walkę o pokój, by ród dobrobyt mas pracujących Polski Ludowej.

Nadzwyczajne posiedzenie Izby Ludowej NRD

(Dokończenie ze str. 1)

przeciwko remilitaryzacji, o zjednoczenie Niemiec na podstawie demokratycznej i o zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami jeszcze w roku 1951.

Popiera ona żądanie Światowej Rady Pokoju w sprawie za pewnienia demilitaryzacji Niemiec drogą porozumienia między narodami. Żądanie to odpowiada całkowicie interesom i pragnieniom naszego narodu.

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wyraża

Apel Izby Ludowej NRD do Bundestagu Trizonii

Rezolucja w sprawie paryskiej konferencji wstępnej przed stawicieli czterech wielkich mocarstw brzmi:

Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wyraża się do Bundestagu Niemieckiej Republiki Związkowej z następującym apelem o niezwłoczne skierowanie do czterech wielkich mocarstw, których przedstawiciele zbierają się dnia 8 marca 1951 r. w Paryżu na konferencję wstępną z agendą:

wszystkich Niemców, wszystkie matki i zwłaszcza młodzież niemiecką, by zjednoczyli się na placuzyźnie tej wielkiej i sprawiedliwej akji na rzecz pokoju i nie szczędzili sił ani czasu, aby rozproszyć ciążące nad narodami koszmarnego zagrożenia pokoju światowego przez odradzającą się militarizm niemiecki, aby zapewnić naszemu narodowi pokój, rozwój demokratyczny i powrót do grona demokratycznych, pokój milijonów i równoprawnych narodów.

pracowania porządku dziennego Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Związku Radzieckiego i Francji, wspólnego wniosku obu parlamentów o wpisanie na porządek dzienny Konferencji Ministrów Spraw Zagranicznych — sprawy przygotowania i zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami jeszcze w r. 1951. Traktat pokojowy powinien opierać się na następujących podstawach:

demilitaryzacja i demokratyzacja Niemiec, przywrócenie jednolitej Niemiec, zagwarantowanie wolności handlu zagranicznego i swobodnego rozwoju produkcji pokojowej, wycofanie wojsk okupacyjnych w ciągu roku od daty podpisania traktatu pokojowego.

Powinno zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami stanowić dla całego narodu niemieckiego sprawę najważniejszą. Izba Ludowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej apeluje do Bundestagu Niemieckiej Republiki Związkowej, który dotychczas nie odpowiedział na apel Izby Ludowej NRD z dnia 30 stycznia, by przystąpił do porządku nad wytycznymi zasadami formalnymi i odpowiedział na to wniosek do dnia 4 marca 1951 r. Nastaw charakter tego apelu wynika z faktu, że wstąpiła konferencja przedstawicieli czterech wielkich mocarstw rozpoczyna się w Paryżu już piątego marca.

Po dyskusji, w której zabrali głos przedstawiciele poszczególnych ugrupowań Izby Ludowej, obłe rezolucje zostały jednomyślnie przyjęte.

Naród polski staje się narodem socjalistycznym

Towarzysz Blerut, charakterystyczny na VI Plenum KC PZPR istotą jakościowych przemian, jakie dokonały się w naszym społeczeństwie od 1944 r. oraz zanieść, znaczenie i zadania Frontu Narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni — stwierdził, że naród polski „dziś wkracza w okres swego rozkwitu, gdyż staje się narodem socjalistycznym.”

Teza ta jest twórczym zastrowaniem do naszego życia marksistowsko-leninowskiej teorii

Naród polski

w okresie panowania burżuazji

„W wieku XIX — powiedział towarzysze Blerut — uformował się naród polski w znaczeniu społecznym, którego oblicze kształtowała burżuazja sprężynująca ze społeczeństwem, a więc na ród burżuazyjny. Inne klasy, mimo ich liczebności, podporządkowane burżuazyjnej hegemonii nie odegrały w formowaniu i kształtowaniu oblicza narodu decydującej roli.”

Czy należy wyciągnąć z tego faktu wnioski, że chłop, inteligencja i drobniemszczyźnstwo, a

narodu, rozwiniętej przez genialnego znawcę zagadnienia narodowego towarzysza Stalina, w naukę o narodach burżuazyjnych i narodach socjalistycznych.

Okresem historycznym, w którym kształtowały się narody, był okres powstawania i rozwoju kapitalizmu, bowiem „naród — mówi towarzysze Stalin — nie jest po prostu kategorią historyczną, lecz kategorią historyczną określonej epoki, rozwijającego się kapitalizmu”.

Chłop, a nie szlachta, oraz polską ziemię, pańszczyznę szlachty zagarniała tylko owoce jego pracy. Robotnik, a nie fabrykant, wznosił nowe domy i zakłady pracy, budował drogi i koleje.

przed wszystkim rosnąca siła i znaczenie proletariatu nie miały poczucia przynależności narodowej, były obojętne na losy narodu i państwa?

Wprost przeciwnie. Nie, kto inny, lecz właśnie ludzie pracy tworzyli wszystkie bogactwa narodowe.

Chłop, a nie szlachta, oraz polską ziemię, pańszczyznę szlachty zagarniała tylko owoce jego pracy. Robotnik, a nie fabrykant, wznosił nowe domy i zakłady pracy, budował drogi i koleje.

Inżynier, architekt, uczonec nie miał pola do pełnego rozwinięcia twórczej działalności. Pisarz i artysta głodował, bo nie znajdował wydawcy lub nabywcy na dzieło swego talentu.

Burżuazja podporządkowywała rozwój materialnych i kulturalnych sił kraju swoim interesom. Motorem jej działania był bowiem zysk, a nie zaspokojenie potrzeb społeczeństwa.

Il klasa robotnicza i jej partia, Polska Partia Robotnicza, prowadząc nieugiętą walkę z okupantem hitlerowskim, wysunęła bojowe hasło Frontu Narodowego i stając na czele tego frontu, grupowała dokoła przedstawicieli narodu. Krajowej Rady Narodowej, najlepsze, najbardziej patriotyczne siły narodu polskiego.

Patriotyzm mas pracujących i antynarodowa postawa burżuazji

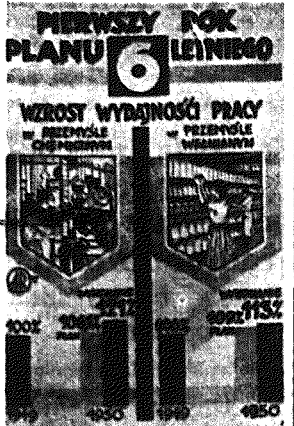
Obca narodowi polskiemu i nienawidząca go burżuazja polska, a także często wraz z nią burżuazja niemiecka, francuska, angielska i amerykańska, uczyniła się trudem polskiego robotnika — trzonem bogactwa przez niego wytwarzanego. Zastępstwo robotników, chłopów, inteligencji znajdował wyraz nie tylko w tym, że byli oni twórcami wszystkich dóbr narodu polskiego, ale i w walce o wolność i pomyślność kraju ojczystego.

Przedstawiciele tych klas braли aktywny udział w powstaniach narodowych XIX wieku. Szczególnie plebejskie plecto nadesłały one i ich przywódca Edward Dembowski powstał w 1848 r. którego rocznicę obchodziliśmy w tym dniu.

„Proletariat” pierwsza partia polskiej klasy robotniczej, stojąca na gruncie marksizmu, podjęła i prowadziła pod wodzą Waryńskiego, wbrew klasom panującym, chlubną walkę przeciw ukłaskowi narodowemu i społecznemu.

Jedyna rewolucyjna partia w Polsce końca XIX i pierwszych dwóch dziesięcioleci lat wieku XX SDKPiU, pod wodzą Feliksa Dzierżyńskiego, Juliana Marchewskiego i Róży Luksemburg, przeciwstawiała totalizmowi trójbahorczemu burżuazji i PPS-prawicy bo haterską walkę z caratem. Walka ta prowadzona była w sojuszu z rosyjskimi rewolucyjnymi siłami, które obaliły carat w 1917 r. i anulowały rozbiory Polski, stwarzając w ten sposób podwaliny naszej niepodległości w 1918 r.

Komunistyczna Partia Polski, jako awangarda klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, prowadziła przez cały okres międzywojenny

dywiojenny nieugięta, bezkompromisowa walka z burżuazją, która gnębiła masę pracującą wyprzedzała kraj miedzynarodowym kapitalistom, prowadziła politykę ukłasku narodowego oraz szlachty i nienawidziła przeciwko Związkom Radzieckim, a przyjaźni ze śmiertelnym wrogiem Polski — hitlerowskimi Niemcami, KPP demaskowała bezlitośnie zdradę, zaprzęstwo i szowinizm PPS, służące wierne burżuazji. Dobitnym świadectwem patriotyzmu komunistów była ich walka w obronie

Nowa struktura gospodarcza — nowy skład klasowy — nowe oblicze moralno — polityczne

Różnicę przez Armię Radziecką imperializmu hitlerowskiego sprawili; że ta wieloletnia walka narodu polskiego zakończona została zwycięstwem. Decydujący wpływ na kształtowanie oblicza narodu uzyskali masę pracującą Polski. „Dojście do wła-

Robotnik, który nie dba o obniżkę kosztów własnych — nie jest dobrym robotnikiem

VI Plenum KC PZPR postanowiło przed każdym obywatelom Polski Ludowej, który kocha swą ojczyznę, nowe, porządne zadania. Trzeba ze wszystkich sił ulepszać swą pracę, lepiej i szybciej wykonywać zadania produkcyjne.

Z dziedziny produkcji jedno z najważniejszych zadań to sprawa obniżenia kosztów własnych. Wiadomo, że w ZAKŁADACH STARACHOWICKICH wygląda ona nie różowo. Aż serce się kraje, gdy popatrzymy na nas niepotrzebne marnotrawstwa. Weźmy chociażby odlewnię...

1 TONA MIESIĘCZNIE

Po zalaniu żeliwem każdej skrzynki formierskiej, pozostała przy niej, smieszana z piaskiem odpadki, które pochodzą z wylania po za formą żelaza. Wywodzi się je wraz z piaskiem i żadnego pokutyku z nich nie ma. Tymczasem można by codziennie zebrać przynajmniej 30 — 40 kg żelaza — czyli miesięcznie tonę. Byłaby to 1 tona miesięcznie więcej dla naszej walki o pokój.

Wzmocnienia rdzeniarskie wywodzi się również jako niepotrzebne, tymczasem powinny wracać one na rdzeniarskie przynajmniej w 80 procentach.

Nie jest chyba żadną sztuką podnieść kawałek żelaza i wrzucić go do skrzynki. Nie odmówi tego chyba żaden robotnik.

DRUT CIĘTY NA OKO

Również robotnicy, zatrudnieni przy cięciu drutu, mogą przyczynić się do obniżki kosztów własnych. Bardzo często tną oni drut „na oko”, a potem odcinają mniejsze kawałki, żeby dopasować miarę. Ka taki to przepastny. Trzeba dokładnie

mierzyć drut; w skali miesięcznej zaoszczędzimy w ten sposób setki metrów.

MASA RDZENIARSKA NA PODŁODZE

Rdzeniarki i rdzeniarsze też mogą wiele dać od siebie. W czasie pracy wiele masy rdzeniarskiej rozrzuca się po podłodze w warstwie lub na ziemi. Gdyby podłoga była wylana blachą, można by tę masę zbierać. Tow. Wójcikówna powinna zastanowić się nad tą sprawą i namówić wszystkie towarzyszy do oszczędzania masy rdzeniarskiej.

BEZPLANOWA PRODUKCJA RDZENI

A teraz spójmy pod adresem „planowego” naszego wydziału tow. Stępniewskiego — wiadomo, że rdzenie, które z powodu małej pojemności pieców, odkładane są do wypalenia na następny dzień, wleczają i kruszą się. Trzeba zatem w ciągu dnia produkować tyle, ile możemy tego dnia wykonać.

Również formierze mogą zastosować różne sposoby oszczędzania masy formierskiej. Często zdarza się, że wykorzystane spłuki formierskie gina jako odpadki. A to jest przecież cenny materiał.

PIASKOWNICE MOGA ZUŻYWAĆ MNIEJ ŚRUTU

Tow. Jan Cieślak z oczyszczalni żali się, że piaskownice zużywają zbyt wiele śrutu. Ponad to wiele śrutu wywodzi się wraz z piaskiem. Tymczasem z powodzeniem można by piasek przesiewać przez gęstsze sito i wylewać śrutu w ten sposób zaoszczędzić.

Nie zwraca się również uwagi na to, że obrzynki i wycinki z

Proces przekształcania naszego narodu w naród socjalistyczny, w naród zwarty, w którym zanikają klasy antagonistyczne, odbywa się w ostrej walce klasowej.

Polska Ludowa pozbawiła ma jatków i władzy kapitalistów i obszarników, wyparła w zasadzie z pozycji ekonomicznych warstwy średniej burżuazji. Fabryki, huty i kopalnie zostały wyrwane z rąk zagranicznej i obcej narodowi burżuazji rodzimej i oddane na własność narodu. Planowa ich rozbudowa i eksploatacja, budowa nowych fabryk, dzielnic poszczególnych miast, a nawet całych miast, sprawiły, że „stał się krajem ponad trzykrotnie bardziej

Jedynie rządy ludu pracującego z klasą robotniczą na czele realizują interesy ogólnonarodowe

Mieliśmy w naszej tysiącletniej historii okres Polski szlacheckiej, kiedy „narodem” miały sła szlachta i uzurpowala sobie wszystkie przywileje, odmawiając wszelkich praw chłopom i mieszczaom. Rezultatem rządów szlacheckich były rozbiory Polski.

Polską kapitalistyczną rządzila burżuazja, mocno związana ze szlacheckim ziemianstwem. Uległa i służalcza wobec mocarstw zaborczych, w okresie zaś międzywojennym potulna i ułusna w stosunku do zagranicznych kapitalistów, rządzących się w naszym kraju, wzmagala ona stale wyzysk i ucisk szerokich rzesz ludności miast i wsi. Rezultatem antynarodowych rządów burżuazji był tragiczny wrzesień 1939 r. i niewola hitlerowska.

Rządy zarówno oligarchii szlacheckiej, jak i burżuazji były rządami klasy obejmującej nikłą garstkę narodu. I tylko te garstkę, mianując się narodem, reprezentowały.

Jedynie rządy ludu pracującego z klasą robotniczą na czele reprezentują interesy całego narodu, są ogólnonarodowe, dają możliwość rozwoju twórczego wpływu na kształtowanie się oblicza narodu milionowym masom robotników, chłopów, inteligencji, drobniemszczyźnstwa łączą-

uprzemysłowionym niż byliśmy w okresie przedwojennym” (Minc), że stajemy się w coraz większym stopniu krajem przemysłowym.

Ziemia obszarnicza stała się własnością tych, co na niej pracują — chłopów polskich.

Na gruncie akcji skupu zboża, kontraktacji a przede wszystkim przechodzenia wsi do społecznych form gospodarowania, zaostrza się walka z kulakiem, który wyzyskując pracującą wieś, chce przez sabotaż zarządzeń państwowych, oszczerzać plotkę i kłamliwą propagandę, opóźnić nasz marsz do socjalizmu, utrudnić tworzenie się narodu socjalistycznego.

Jedynie rządy ludu pracującego z klasą robotniczą na czele realizują interesy ogólnonarodowe

cyh się w ogólnonarodowym froncie przeciwko kapitalistom i wyzyskiwaczom, przeciwko imperialistycznym agresorom.

Proces formowania się narodu socjalistycznego rozpoczął się u nas w 1944 roku. Wystarczyło parę lat, by towarzysze Blerut mogli stwierdzić: „Jakże wyrosła w ciągu sześciu minionych lat nasza klasa robotnicza, jak dźwignęły się masy chłopskie, jakie horyzonty działalności inicjatywy twórczej zdobyła nasza inteligencja, nasza młodzież, nasze kobiety.”

Klasy rządzące dawniej krajem uniemożliwiali narodowi polskiemu pełne korzystanie z jego dorobku kulturalnego. Przede wszystkim zaś ukrywały przed nim osiągnięcia naszej myśli postępowej, dzieła ludzi, którzy stworzyli to, co jest najbardziej cenne, wartościowe i twórcze w naszej przeszłości. Naród polski przekształcający się w naród socjalistyczny i nawiązujący z całym plectem do swych postępowych tradycji, czyni obecnie swój do robek kulturalny własnością wszystkich Polaków.

Pokonując trudności, łamiąc przeszkody, naprawiając błędy, wzmacniamy się materialnie na szcze kraju, pogłębiały rewolucję kulturalną, której jasnym wyrazem są: likwidacja

Sukcesy, jakie osiągnęła klasa robotnicza pod przewodem swej partii na drodze budowy socjalizmu, wzrost jej roli, znaczenia i autorytetu w najszerszych masach narodu sprawiły, że naród nasz „zmienił jakościowo swą treść społeczną i staje się narodem socjalistycznym”. A narody socjalistyczne — uczy towarzysze Stalin, to narody „o wiele bardziej zwarte niż jakikolwiek naród burżuazyjny, albowiem są wolne od nie dających się pogodzić przeciwieństw klasowych, trawiących narody burżuazyjne, i o wiele bardziej ogólnonarodowe niż jakikolwiek naród burżuazyjny”.

Jedynie rządy ludu pracującego z klasą robotniczą na czele realizują interesy ogólnonarodowe

w bieżącym roku analfabetyzm, stały wzrost nakładów książek, czasopism i gazet, rozwój szkolnictwa wszelkich stopni i wszelkich gałęzi.

„Mamy — mówi towarzysze Blerut — pełne podstawy do dumy z dzisiejszych przemian, czynów i osiągnięć, w których uczestniczą coraz większe masy ludu polskiego, wzmacniając i podnosząc wzniosły szły oraz wartości materialne i duchowe naszego narodu, tworząc nowe talenty i nowych bohaterów, najlepszych synów i patriotów naszej ojczyzny ludowej.”

Patriotyzm naszego narodu, przyjaźń i więź ideowa, jaka łączy nas ze Związkiem Radzieckim, krajami demokracji ludowej i Niemiecką Republiką Demokratyczną, są rekwizitem naszej niepodległości, dalszego wzrostu siły i potęgi naszej ojczyzny, ważnego ogniwu w obozie pokoju.

Pełna świadomość naszych sukcesów, tego, co jest ich źródłem i podstawą, jest szczególnie ważna w chwili obecnej, kiedy imperializm amerykański, gromiąc pokonaną wojenną całość świata, organizując potworny wysięg zbrodni, odbudowuje hitlerowski Wehrmacht i stawia na jego czele zwolnionych z więzień zbrodniarzy wojennych, którzy wymordowali miliony Polaków. Awanturzysta polityka sojuszu amerykańsko - hitlerowskiego stanowi groźbę dla niepodległości i bytu naszego narodu.

VI Plenum KC PZPR dało nam jasne wskazania, co czynić, by się temu niebezpieczeństwu przeciwstawić: zwrócić uwagę na Narodowym Froncie walki o pokój i Plan 6-letni.

Nauki przeszłości i osiągnięcia obecne wykazują, że zagrożenie niepodległości ojczyzny może tylko naród ogólnonarodowy, a takim stajemy się w toku przekształcania w naród socjalistyczny.

- B. Mercowa

Zw. Zaw. Prac. Leśnych

winien dopomóc założycie RZD nr 4 w radiofonizacji zakładu pracy

W dniu 17 lutego br. odbyło się w RZD nr 4 w Radomiu zebranie zarządu powołanego sprawom kulturalno-oświatowym. Na zebraniu tym uchwalono przeprowadzić zbiórkę na zakupienie adapteru, płyt gramofonowych i głośnika do radiofonizowania zakładu. Zebrano na ten cel 3.100 — zł. i przedmioty te zakupiono. Zostało niestety nie posiada już funduszu na prowadzenie instalacji w zakładzie. Fundusze na ten cel powinny się znaleźć. Dyrekcja Rejonu Przemysłu Leśnego i Zarząd Okr. Zw. Zaw. Prac. Leśnych i Przem. Drzewnego, które dotychczas traktowały potrzeby życia kulturalno-oświatowego zarządu RZD po macoszemu, powinny pomóc w tej sprawie. (2616 u)

Józef Nowak

ZADANIE SPAWACZY

Spawacze również winni wziąć udział w naszym froncie walki o obniżenie kosztów własnych, przez całkowite zużycie elektrod. Tymczasem elektrody częściowo tylko zużyte są już wyrzucane.

SPRAWA BRĄKÓW

Jak to ustaliła grupa szturmowa partyjnych formierzy, główną przyczyną znacznej ilości braków jest fakt, że otwory w skrzynkach formierskich nie są należycie dopasowane, co powoduje kruszenie się form przy składaniu. Dlatego też powołaliśmy komisję, która sprawdzi wszystkie skrzynie i wadliwe wysła do przeróbki. Możemy nauczyć nasz wydział remontowy dokładności w wykonywaniu skrzyń.

ZADANIE DLA WSZYSTKICH

Zadanie każdego robotnika leśnego polega na tym, aby nie było ani jednego dnia pracy bez dokonania jakiejś, choćby najmniejszej oszczędności. To jest obowiązek nas wszystkich wobec swej pracy i wobec Ojczyzny.

W obniżaniu kosztów własnych należy zainicjować nowe formy współwzajemności i prowadzić dokładną ewidencję dokonanych przez każdego oszczędności. Powinniśmy mieć hasło — robotnik, który nie dba o obniżkę kosztów własnych nie może uchodzić za dobrego robotnika.

Kazimierz Głównicki korespondent fabryczny.

71-830 k

Alicja Mysiatowa
Przewodnicząca Ligi Kobiet

Kongres Ligi Kobiet

I Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet, który odbywa się w przeddzień Międzynarodowego Dnia Kobiet, ma niezwykle doniosłe znaczenie dla dalszego rozwoju ruchu kobiecego w Polsce.

Zbrodniczy imperializm amerykański, usiłujący zdobyć panowanie nad światem, grozi narodom widmem nowej, straszliwej wojny.

Amerykańscy podżegacze wojny zbroją pospiesznie Niemcy zachodnie, wypuszczają z więzień hitlerowskich przestępców wojennych i tworzą nowy Wehrmacht, który chcą użyć jako narzędzie agresji i zniszczenia przeciwko pokój miłującym krajom demokracji ludowej i Związkowi Radzieckiemu. Spokojni, pracowity lud amerykański broczy krwią pod ciemnymi amerykańskimi najazdźcami. Kwitnące do niedawna wsie i miasta obracane są w ruiny.

Lecz narody świata nie oczekują już dziś biernie swego losu. Z każdym dniem wzrasta siła oporu mas pracujących krajów kapitalistycznych, których rządy są posłusznymi wykonawcami woli Wall-Street. Coraz poważniejsze staje się wkład Niemieckiej Republiki Demokratycznej i postępowych sił Niemiec zachodnich do walki przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich, do walki o pokój, o demokratyczne Niemcy. Wzrasta potencjał gospodarczy i potencjał niezlomna wola obrony pokoju w krajach demokracji ludowej. Wciąż rosnąca potęga Związku Radzieckiego, jego konsekwentna, pokojowa polityka, czynią z ZSRR niezwycięzoną twierdzę i ostoję pokoju.

Naród polski daje wyraz swej zdecydowanej woli czynnej walki o pokój przez wzmocnienie wysiłku nad wykonywaniem Planu 6-letniego, wzmacnianie obronności naszego kraju, jego

Szkolenie kadr dla spółdzielni produkcyjnych

W wojewódzkim ośrodku szkolenia kadr spółdzielczości produkcyjnej w Olsztynie rozpoczął się drugi, 6-tygodniowy kurs dla przewodniczących spółdzielni produkcyjnych. Na kurs przybyło 60 przewodniczących ze spółdzielni w województwie olsztyńskim.

Pierwszy kurs ukończyło 58 osób, w tym 1 kobieta — Maria Grudzień, przewodnicząca spółdzielni produkcyjnej w pow. Suw.

Kulaka Mazura nauczili chłopi rozumu

Akcja skupu zboża na terenie powiatu Radoszyce dobiega końca. Już na dzień 24 lutego 1951 roku wykonano plan skupu w 100 proc. Czynny udział w akcji biorą trójki gromadzkie, w skład których wchodzi również ZMP-owcy. Nie wszędzie wykonali jednak one należycie swoje zadania. We wsi GRĘBOSZE, gm. Radoszyce zdarzył się wypadek, który powiadał być sygnałem mobilizującym do czynności wszystkich innych trójek gromadzkich. Oto kulak Teofil Mazur, który posiada 17 na ziemi, w skutek braku czujności trójki gromadzkiej zdołał ją oszukać tak, że przeznaczono mu tylko 1 m żyta. Jednakże kulak i tej ilości nie chciał oddać, tłumacząc się brakiem zboża.

Dzięki interwencji kol. Zygmunta Tarki z Zarządu Powiatowego ZMP w Końskich, komisja zbadała stan rzeczy u kulaka i okazało się, że posiada on około 17 q żyta niemieckiego i 7 q jęczmienia już omlóconego.

dobrobyt i kulturę. Kobiety polskie, którym Plan 6-letni otworzył nieznane przedtem perspektywy pracy zawodowej, możliwości szerokiego awansu społecznego w oparciu o rozwój ich zdolności i twórczych sił, oddają, jak powiedział Prezydent Bierut — „dla realizacji porównywalnych zadań Planu 6-letniego swą wytrwałą pracą oświatową uczuciem ich gorących serc”. Doceniają one coraz pełniej warunki, jakie stworzyła im władza ludowa i czują się coraz bardziej współgospodarzami ludowej ojczyzny.

W tych warunkach przed Kongresem Ligi Kobiet stoją niezwykle poważne zadania. Kongres LK i obchody Międzynarodowego Dnia Kobiet dają wyraz jednoci kobiet miast i wsi, skupiających się wokół Rządu Ludowego i Prezydenta. Bolesława Bieruta, w szerokim froncie narodowym do walki o pokój i realizację Planu 6-letniego.

Kongres Ligi Kobiet pogłębi więzy międzynarodowej solidarności, łączące kobiety polskie ze wszystkimi walczącymi o pokój kobietami świata, zrzeszonymi w ramach Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet. Współczucie i podziw dla kobiet walczących Korei, przyjaźń dla kobiet Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier, Rumunii, Albanii, dla dzielnych kobiet Chińskiej Republiki Ludowej, pełne poparcie i sympatia dla walki, jaką toczą niemieckie kobiety, bojowniczek o pokój — znajdują swój głęboki oddźwięk w treści obrad Kongresu i obchodów Międzynarodowego Dnia Kobiet.

Ze szczególną serdecznością podkreślają w tych dniach mieszkanki naszych miast i wsi uczucia siostroznej miłości i głębokiego podziwu, jakie żywią dla produkujących całemu światu kobiet radzieckich.

Podsumowując osiągnięcia, jakie przyniosła im Polska Ludowa, kobiety polskie uczczą Międzynarodowy Dzień Kobiet i Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet wzmocnieniem swego udziału w realizacji II roku Planu 6-letniego. Dążyć będziemy do zwiększenia liczby kobiet czynnych zawodowo, do wzmocnienia ich udziału w ruchu współzawodnicztwa, do podnoszenia kwalifikacji zawodowych kobiet pracujących, do coraz lepszego wykonywania pracy zawodowej, do zwiększenia oszczędności w zużyciu surowców i maszyn.

Specjalne miejsce w treści obrad Kongresu znajdzie sprawa dalszego wzmocnienia podstawowej komórki państwa ludowego — rodziny opartej o wspólnotę ideową wszystkich jej członków.

Obrady Kongresu wytyczą dalszą drogę, po której będzie kroczyć nasza organizacja, wysuną nowe formy i metody pracy.

Przygotowania do Kongresu i 8 marca dają wyraz zrozumienia tych zadań przez masy kobiece.

Kobiety miast i wsi podejmowały liczne zobowiązania produkcyjne dla uczczenia swego święta i Ogólnopolskiego Kongresu. Włóknarki z Łodzi, górniczek i hutniczek ze Śląska, pracownice fabryk konfekcji z Warszawy, robotnice Nowej Huty, Wrocławia, Ostrowca, Starachowic i wielu innych ośrodków przemysłowych podejmowały i wykonywały zobowiązania przekraczania norm, zwiększania oszczędności w zużyciu surowców i maszyn, poprawiania stanu higieny i kultury miejsc pracy.

Pracujące chłopki — członkinie Kół Gospodyń ZSCh — uczą Kongres i 8 marca przez aktywny udział w akcji skupu zboża, kontraktacji zbóż i trzody i przygotowywaniu do wiosennej akcji siewnej.

Gospodynie domowe, żony robotników i pracowników, przeprowadzały pod kierunkiem rad narodowych pracę nad usprawnieniem placówek żywienia zbiorowego, urządzeń opieki nad matką i dzieckiem, oraz innych placówek usługowych swego terenu. Kobiety-matki pomagały w Komitecie Rodzicielskich w uporządkowaniu i ulepszeniu szkół.

W pracach przygotowawczych czynny udział brały Związki Zawodowe i Związek Samopomocy Chłopskiej. We wszystkich zakładach pracy, w kołach terenowych Ligi Kobiet i w Kołach

Gospodyń ZSCh odbyły się zebrania wyborcze, na których dokonano wyboru delegatek na konferencje powiatowe. Na konferencjach powiatowych wybierane były delegatki na Kongres. Reprezentują one przodujące robotnice i najbardziej aktywne pracujące chłopki, nauczycielki i inteligencję twórczą oraz gospodynie domowe. Wybrane zostały najlepsze, najbardziej oddane kobiety, wśród nich wiele bezpartyjnych.

W obradach Kongresu wezmą również udział przedstawicielki ZSRR, przedstawicielki krajów demokracji ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Cały przebieg przygotowań do Kongresu, jak i gorący entuzjazm i zapał, z jakim kobiety podchodzą do tej sprawy, zrozumienie dla roli i zadań Kongresu, jakie wykazują na zebraniach, poczucie odpowiedzialności, z jakim wybrano delegatki podchodzą do swojej roli — jest gwarancją, że I Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet spełni swoje zadanie — zmobilizuje najszerze rzesze kobiet Polskiej Ludowej pod kierownictwem czołowego oddziału klasy robotniczej w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni.

Rośliny cenniejsze od bawełny, juty i manilli

Rozszerzamy uprawę lnu i konopi w woj. kieleckim

W bieżącej kampanii kontraktowania roślin przemysłowych duży nacisk kładzie się na rozwój uprawy roślin włóknistych — lnu i konopi. Znalazły one bowiem szerokie zastosowanie w przemyśle włókienniczym i w ogóle w gospodarce naszego kraju.

Włókno lnu zastępuje drogą, zagraniczną bawełnę — z włókna lnu otrzymujemy piękne, cienkie, a trwałe tkaniny, wyrabiamy także watę itp. Nie mniej cennym i przydatnym jest włókno konopi zaliczane do rzędu najbardziej wytrzymałych ze wszystkich znanych włókien. Z konopi wyrabia się również cienkie, mocne nici, płótno żaglowe, pasy transmisyjne, liny okrętowe, sznury spadochronowe itd. Włókna lnu i konopi w niczym nie ustępują, a nawet przewyższają włókna roślin zagranicznych, jak wspomniana już bawełna oraz juta, sizal czy manilla.

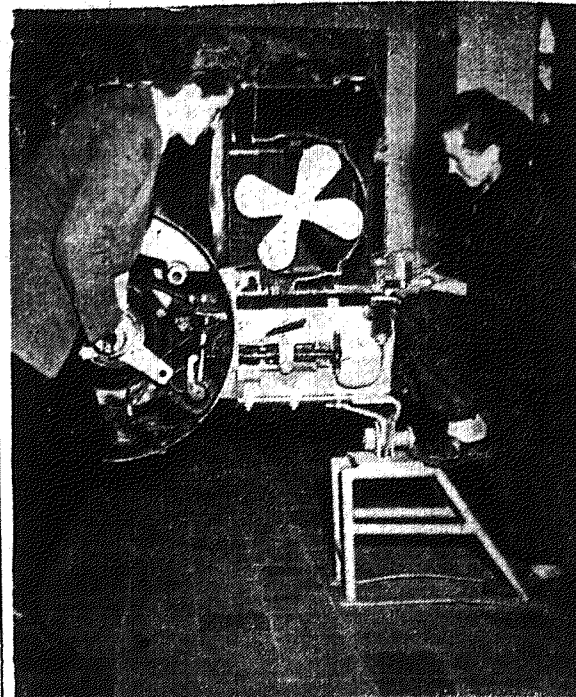
Jeżeli dodamy, że z nasion naszych krajowych roślin włóknistych korzysta przemysł włókienniczy i mineralny, produkując wysokiej wartości oleje jadalne i tłuszcze użytkowe dla przemysłu technicznego — wówczas

roślna sposobem domowym jest bardzo ciężki (roszenie słomy, ręczne miedlenie, trzpanie, czesanie itp.). Dość powiedzieć, że aby przerobić na tkaninę pług lnu z 1 ha sposobem domowym, potrzeba około 700 dni pracy jednej osoby.

Oczywiście przeróbka lnu sposobem mechanicznym jest bez porównania szybsza i bardziej ekonomiczna. Roszarnie wyposażone w nowoczesne urządzenia przerabiają słomę lnu i konopi na włókno, zakłady włókiennicze produkują tkaniny i pochodne artykuły użytkowe, a rolnikom pozostaje jedynie troska o jak najwyższą wydajność pługów.

DZIAŁALNOŚĆ BAZY SUROWCOWEJ PRZEMYSŁU ROSZARNICZEGO

Województwo kieleckie dysponuje terenem o glebie sprzyjającej uprawie roślin włóknistych i ma dość bogatą tradycję w produkcji ludowych wyrobów lnianych. Nie miało jednak dotychczas roszarni i dopiero Plan 6-letni rozwiązuje to zagadnienie: zaprojektowano już

W dniu 28. II. zakończył się dwumiesięczny kurs dla starszych agronomów POM w Centralnej Szkole Państwowych Ośrodków Maszynowych i spółdzielni produkcyjnych w Ursynowie. Uczestnikami kursu byli synowie małych i średniorolnych chłopów absolwenci liceów rolniczych, którzy przeszli kurs unifikacyjny oraz 6-miesięczną praktykę w POM-ach jako agronomowie rejonowi i praktykanci. Uczestnicy kursu zajmą stanowiska starszych agronomów przy POM-ach. — Na zdj.: słuchacze kursu Aleksandra Mastyk i Julian Dzieża zapoznają się z konstrukcją traktora, przy modelu silnika „Ursus”.

Surowcowa Przemysłu Roszarniczego w Kielcach, obejmująca swym zasięgiem całe województwo.

Warunki skupu są dla rolników bardzo dogodne. Za 100 kg słomy lnianej nie odliczamy, w zależności od klasy gatunkowej, Baza SPR płaci kontraktującym 21 — 57 zł, a za 100 kg słomy konopnej zebranej na zielono płaci 30 — 54 zł. Cena nasion lnu jest także wysoka i wynosi 315 zł za 100 kg. Niezależnie od tych cen przysługują plantatorowi premie za jakość słomy konopnej oraz za terminową dostawę do punktów skupu leżących od plantacji w odległości większej niż kilometr (wyrównanie za tonokilometr). Niezwykle dogodne dla rolników jest to, że za pług lnu i konopi Baza Surowcowa płacić będzie 50 proc. należności gotówką, resztę zaś materiałami tekstylnymi, policzonymi plantatorom po cenach hurtowych. Pług niekontraktowanego Baza nie kupuje.

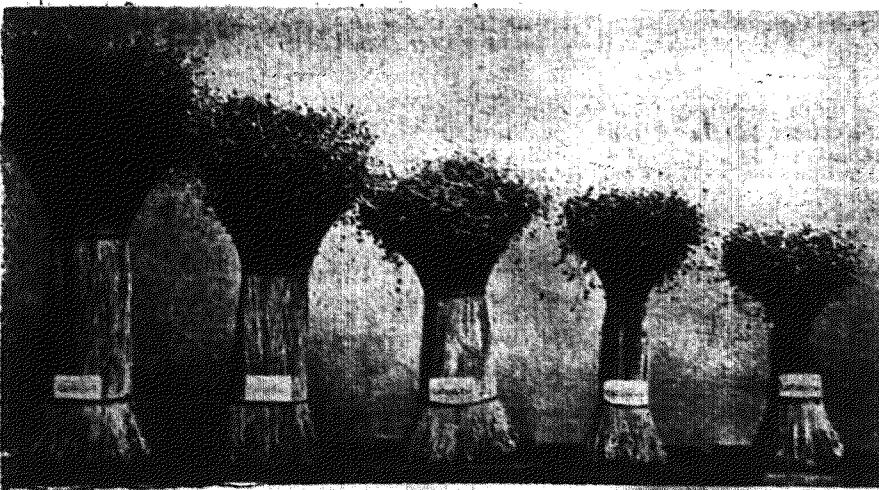
Dlatego też chłopcy pragną skorzystać z warunków propo-

konicznych (ale nie zaprzeczonych). Uprawa musi być staranna, rola dobrze doprawiona i wyrównana, nawożenie tylko mineralne fosforem, potasem, azotem. Czas siewu jak najwcześniejszy, tj. wówczas, gdy trwa wysiew owsa; nie wolno jednak siew lnu w rolę małą się. Wysiew na 1 ha wynosi od 130 — 150 kg nasion, przy czym siew rzędowy o odstępach 10 — 20 cm jest najlepszy. Nasiona lnu do siewu muszą być zdrowe i o dużej wartości użytkowej, tzn. muszą być czyste i o dużej sile kiełkowania.

Głębokość przykrycia winna być jak najmniejsza — maksymalnie dopuszczalna wynosi 2,5 cm, gdyż len zasiany głęboko nie ma siły wykiełkować. Plantacja musi być utrzymana czysto, szczególnie, gdy len nie wyrósł jeszcze większy niż 10 cm. Przy siewie w szerokie rzadki (20 cm) można stosować uprawę międzyrzędową.

Przy zbiorze lnu należy troszczyć się, aby lodygi (słoma) były proste i dobrane o jednolitej grubości, co decyduje o wyższej klasyfikacji i tym samym o wyższej cenie. Do transportu wagonowego należy używać sznurkiem po kilka snopów razem. W żadnym wypadku nie wolno wiązać snopów lnu słomą zbożową, gdy to zanieczyszcza pług i obniża jego wartość.

WŁ.R.

PIĘĆ KLAS SŁOMY LNIANEJ: Klasa I, Klasa II, Klasa III, Klasa IV, Klasa V

czas będą zrozumiale zamierzenia naszej gospodarki idące w kierunku znacznego zwiększenia produkcji lnu i konopi, tym bardziej, że posiadamy sprzyjające warunki glebowe do uprawy tych roślin.

Uprawa tych roślin nie jest jednak łatwa. Zarówno len jak i konopie wymagają starannej uprawy i przygotowania, a wy-

budowę nowoczesnego zakładu roszarniczego mającego obsługiwać potrzeby Kielecczyzny.

Zanim wybudujemy jednak ów zakład przeróbki roślin włóknistych, sprawami umasowienia plantacji lnu i konopi, skupem pługów na warunkach kontraktacji oraz akcją uświadamiającą o racjonalnej uprawie roślin włóknistych zajmuje się Baza

nawanych przez Bazę SPR winni pamiętać o kontraktacji, która wiąże trwa.

KILKA SŁÓW O UPRAWIE LNU

Len udaje się na wszelkiego rodzaju odległości, a najlepsze stanowisko pod jego uprawę, to pole po okopowych, a także po

Przewodniczący GRN w Wąchocku przywłaszczył sobie radioodbiornik, stanowiący własność społeczną

Gmina Wąchock za terminowe uregulowanie podatku gruntowego otrzymała od wojewódzkiego referatu podatkowego 1 radioodbiorniki. Jeden przekazano gromadzie Mostki, a drugi został w świetlicy gminnej. Ponieważ świetlica wymagała założeń zamku i poprawy drzwi, aparat radiowy zabrał do siebie na przechowanie ob. Rybicki — przewodniczący GRN i obecnie nie myśli zwracać go do użytku społecznego, twierdząc, że radio to należy do niego.

Młodzież z Wąchocka korzystająca ze świetlicy domaga się zwrotu radioodbiornika, który bezprawnie przywłaszczył sobie Rybicki.

45-329 k

T. Górski

SOBOTA

3 MARCA

TEATR:

PAŃSTWOWY TEATR IM. ST. ŻEROMSKIEGO — „Sprawa Pawła Eszteraga”, Gergely.

KINO:

„WARSZAWA” — „Dni zdrady” — film prod. czeskiej.

„BAŁTYK” — „Pokój zdobędzie świat” — film dokumentalny prod. polskiej.

DYZURY APTEK:

Plac Obrońców Stalingradu (dawn. apteka Gieraltowskiego)
TELEFONY:
18-68 — Pogotowie Ratunkowe
11-11 — Straż Pożarna
13-12 — Komisariat MO (dyż.)
0 — międzymiastowa.

7.00 Koncert poranny. 8.00 Wiadomości poranne. 8.05 Koncert. 8.55 Audycja szkolna. 9.15 Polska pieśń masowa. 9.20 Muzyka i aktualności. 9.50 „Decyzja”. 10.10 Muzyka rozrywkowa. 10.55 Audycja szkolna. 11.15 Koncert solistów. 11.50 Głos mają kobiety. 11.57 Sygnał czasu. 12.04 Dziennik południowy i przegląd prasy stołecznej. 12.15 Utwory. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 „Na swoją siłę”. 13.25 Program dnia. 13.30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Hektor Berlioz. 17.05 Pogadanka dla kursów partyjnych Igo stopnia na wsi z cyklu: „Budujemy podstawy socjalizmu”. 17.30 Z kraju i ze świata. 18.10 Koncert rozrywkowy. 18.45 Audycja dla wsi. 19.00 Audycja „Światła wiejskich”. 19.15 Z naszych pieśni. 19.35 Na muzycznej fali. 20.00 Dziennik wieczorny i wiadomości sportowe. 21.30 Muzyka taneczna w wyk. Ork. P. R. pod dyr. Jana Cajmiera. 21.00 Słuchowisko. 21.38 Muzyka. 21.50 Felieton. 22.07 Muzyka. 22.19 Wzrocznica. 23.00 Ostatnie wiadomości.

Kilka uwag pod adresem PZGS-u w Kielcach

Należy zwrócić większą uwagę na Gminną Spółdzielnię w Białogoni

Praca Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Białogoni, gm. Niewachów, pow. Kielce pozostawia wiele do życzenia. Donoszą nam o tym liczni korespondenci. W przeciągu zaledwie tygodnia otrzymaliśmy z gminy Niewachów około 10 krytycznych listów w tej sprawie.

O złym asortymencie i niedociągłościach tak ze strony GS-u jak i PZGS-u pisze do nas korespondent Stefan Zawadzki. Pisze on m. in., że za mało jest artykułów pierwszej potrzeby, gdyż spółdzielnia w Białogoni obsługuje nie tylko mieszkańców tej wsi, ale kilka wiosek sąsiednich, jak: Zale-

Młodzież wiejska organizuje kółka Miczurinowskie

Niedawno temu w Wojewódzkim Zarządzie ZSCH. w Kielcach odbyła się wojewódzka narada przedstawicieli partii, organizacji młodzieżowych, WRN, dyrektorów szkół rolniczych

7 książek zażaleń

»Słowa Ludu«

Coś trzeba zrobić

z niszczącym

samochodem WKKF

W Komendzie Wojewódzkiej PO „SP” przy ul. Ściegiennego nr. 6 od szeregu miesięcy stoi na podwórzu samochód ciężarowy marki „Ford”, który jest własnością WKKF. Samochód ten ma uszkodzony motor, wymagający stosunkowo niewielkiego remontu, lecz, jak dotychczas, nikt się tym nie zajął. W wyniku tego wystawiony on jest na działanie atmosferycznej, niszczy się i pokrywa rdzą. Sprawą niszczącego samochodu winny są zajęci kompetentni czynnik.

W przeddzień I Ogólnopolskiego Kongresu Ligi Kobiet

Uroczyste żegnały kobiety kieleckie swe delegatki udające się na Kongres do Warszawy

W sali Państwowego Teatru im. St. Żeromskiego w Kielcach odbyła się w dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych uroczystość pożegnania delegatek Ziemi Kieleckiej, udających się na I Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet w Warszawie.

Salę wypełniły szczerze delegacje kobiet z zakładów pracy, młodzieży ZMP-owskiej oraz organizacji społecznych, które przybyły celem wzięcia udziału w uroczystym pożegnaniu 38 delegatek Kielecczyny i złożenia im serdecznych życzeń owocnych obrad w pracach Kongresu, który odbędzie się pod hasłem jak najszybszego zmobilizowania kobiet polskich do walki o utrzymanie trwałego pokoju światowego i o przedterminowe zrealizowanie Planu 6-letniego.

Zagajania uroczystości dokonał przewodniczący Prezydium WRN ob. Bąk, witając serdecznie zebranych i powołując prezydium, w skład którego weszły przede wszystkim czołowe delegatki na Kongres.

Z kolei zabrała głos przewodnicząca ZW Ligi Kobiet tow. Szubińska, która wygłosiła przedmowę na temat znaczenia I Ogólnopolskiego Kongresu Ligi Kobiet. Tow. Szubińska podkreśliła, że Kongres ten odbywa się w okresie wzmożonej walki o pokój, gdy młodzieżowaty front bojowników o trwały pokój przystąpił do nowej ofensywy, celem sparaliżowania i pokrzyżowania szaleńczych planów organizatorów nowej rzeteli światowej — imperialistycznych zbrodniarzy. W związku z tym jednym z zasadniczych zadań Kongresu będzie zmobilizowanie wszystkich kobiet polskich do walki o trwały pokój i realizację Planu 6-letniego.

Następnie zabrał głos przewodniczący WKOP mgr Szura,

który podkreślił doniosłą rolę, jaką przypada kobietom całego świata w najwznioślejszej walce o utrzymanie trwałego pokoju światowego. Mówca wyraził przekonanie, że niezmierzona sioła obozu pokoju, na czele którego stoją narody Związku Radzieckiego pod wodzą Wielkiego Stalina zwyciężą, jeśli, jak to powiedział niedawno Generalissimus Stalin, „narody wezmą sprawę pokoju w swe ręce i będą jej broniły do końca”.

Następnie wystąpiło kilka delegatek na Kongres. Mówiły one o wykonaniu zobowiązań produkcyjnych przez pracujące kobiety Kielecczyny. W wystąpieniach swych dawały wyraz swej głębokiej dumie i zadowoleniu, że udają się do Warszawy, by tam na pierwszym w Polsce Ludowej Kongresie organizacyjnym kobiet polskich, zadokumentować swą niezłomną wolę walki o pokój i zwycięską realizację Planu 6-letniego.

Między wystąpieniami poszczególne delegatki do stołu prezydijskiego podchodziły delegacje organizacji młodzieżowych i społecznych, składając serdeczne życzenia owocnych obrad oraz wręczając upominki dla poszczególnych delegatek na Kongres. Jak również dla samego Kongresu.

Po odegraniu przez orkiestrę Międzynarodówki zebrani udali się przed gmach Teatru, skąd pochodem odprowadzili delegatki na dworzec kolejowy. Na czele pochodu kroczyła orkiestra, poczym poprowadzone przez poczty sztandarowe Ligi Kobiet i ORZZ, szły delegatki i zapro-

szeni goście — przewodnice zakładów pracy Kielecczyny, członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy, chłopcy, przedstawiciele inteligencji pracującej, delegacje organizacji społecznych oraz miejscowych zakładów pracy z pracownikami KZWM na czele.

Po przybyciu na dworzec delegatki zajęły miejsca w specjalnie udekorowanym wagonie kolejowym. Po chwili, wśród pożegnalnych okrzyków zebranych, pociąg powoli je do Warszawy.

J.K.

Wzmocnionym wzrostem współzawodnictwa pracy uczczą kobiety Kielecczyny I Kongres Ligi Kobiet

W dalszym ciągu napływają meldunki o nowych zobowiązaniach, podejmowanych przez pracujące kobiety naszego województwa dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet i Ogólnopolskiego Kongresu Ligi Kobiet.

Pracujące kobiety PSS w Kielcach zobowiązały się do uczczenia swojego święta wzmocnieniem, podjęciem przez siebie obrotów i uprzejmie załatwieniem klientów, dbać o czystość i estetyczny wygląd swojego zładu pracy, zwiększyć wydajność pracy przez obniżenie o dwa dni rotacji towarowej, oraz przyczynić się do obniżenia kosztów własnych przez oszczędność opakowań i urządzeń sklepowych, przystąpić do współzawodnictwa pracy, oszczędzać czas i materiały plimienne.

Kobiety Centrali Jajczarsko-Dobrianskiej w Kielcach, podjęły się ułożyć dodatkowo 1000 kratk do jaj, dając państwu 260 zł oszczędności. Pracujące kobiety Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Pracy przystąpiły na dzień 8 marca masowo, oraz zobowiązały się brać czynny udział w szkoleniu związkowym i ideologicznym. Ekspedientki sklepów i pracownice Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego zobowiązały się wykonać przedterminowo plan obrotów w sklepach, oraz zaoszczędzić papier przez unikanie błędów w pisaniu na maszynach.

Ob. Kidowska z PZGS-u w Koźmicach zobowiązała się uzgodnić konta z Gminnymi Spółdzielni, udzielając jednocześnie pomocy fachowej dla pracujących w spółdzielni. Poza tym wszystkie kobiety PZGS Koźmic, przystąpią do współzawodnictwa pracy. Do

(S. Sz.)

DROBNE OGŁOSZENIA

ZGUBIONO książeczkę Ubezpieczalni Społecznej Kielce, nrwisko Klamka Zygmunt, Kielce. 93-3038

ZGUBIONO dowód tożsamości konia Seria B Nr. 310508, wydane przez GRN Dymylny, Jamróz Wojciech, Suków. 94-3039

WSZYSTKIM koleżankom i kolegom, pracownikom Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych w Kielcach, którzy tak tydzień temu okazali nam pomoc, współczucie w czasie choroby i śmierci matki, Kamowickiej Katarzyny, składamy serdeczne podziękowanie. Suralowice. 95-3037

ZGUBIONO zaświadczenie pierwszej rejestracji wojskowej, PMRN w Kielcach, Andrzejowski Narcyz, Kielce. 102-3040

ZGUBIONO książeczkę wojskową RKU Kielce, Skwarc Tadeusz, Kielce. 71-3020

Poszukiwanie pracowników

MURARZY, ZBOJARZY I ROBOTNIKÓW NIEWYKwalifikowanych przyjmie od 1 kwietnia br. KIEROWNICTWO GRUPY ROBOT-ZACHÓD, Katowice, ul. Chorzowska 87. Dla zamiejscowych kwatery zapewnione. 98

KIEROWNIKA LABORATORIUM CHEMICZNEGO, STARSZEGO ASYSTENTA, ASYSTENTA (lub LABORANTA) przyjmą ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE „KADZIELNIA” w Kielcach. Zgłoszenia kierować do Sekcji Personalnej Zakładów w Kielcach, ul. Krakowska 25. 92

W trosce o należyte wykształcenie kadr pedagogicznych

Okręgowy Ośrodek Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych zorganizowany został w Kielcach

ZADANIA szkoły zawodowej to ciągle podnoszenie poziomu wychowawczego młodzieży, walka o wyniki nauki, walka o dostarczenie Polsce Ludowej ideowych i kwalifikowanych kadr pracowników dla szybszej realizacji Planu 6-letniego. Poważne i wielkie zadania postawione szkolnictwu zawodowemu wymagają od nauczyciela ciągłej pracy nad sobą. W pracy tej przydatną pomocą utworzony w Kielcach w dniu 11. II. br. na podstawie zarządzenia prezesa Centralnego Urzędu — Okręgowy Ośrodek Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogi-

cznych Szkolenia Zawodowego. Zadaniem Ośrodka Okręgowo jest kształcenie i doskonalenie ideowo-polityczne, zawodowe i pedagogiczne kadr nauczycielskich szkolnictwa zawodowego, zatrudnionych na terenie Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego w Kielcach.

Dyrekcja Okręgowa Ośrodka Kształcenia i Doskonalenia Kadr Pedagogicznych Szkolnictwa Zawodowego przewiduje utworzenie szeregu sekcji, jak np.: rachunkowości, towaroznawstwa, sekcji przedmiotowych itp. Poza tym przy Okręgowym Ośrodku organizuje się bibliotekę, która ma za zadanie ułatwienie korzystania z książek i podręczników współpracownikom Ośrodka, kompletowanie i przysyłanie ruchomych bibliotek z dziedziny przedmiotów zawodowych dla odpowiednich sekcji i zespołów przedmiotowych na podstawie ich zapotrzebowania, rozdziela nie informacji bibliograficznych, współdziałanie i pomoc poszczególnym kierownikom sekcji przy doborze i zakupie literatury szkoleniowo-metodycznej.

Tak więc nowa placówka w dużej mierze przyczyni się do podniesienia poziomu ideologicznego i zawodowego kadr nauczycieli w szkolnictwie zawodowym.

(M. Wed.)

(HO)

Nasze delegatki na Kongres Ligi Kobiet Stanisława Offmanowa

TOW. STANISŁAWA OFFMANOWA jest murarką. Codziennie można ją zobaczyć na wysokiach rusztowaniach budynku, lub wśród stert czerwonych cegieł, które automatyczny transporter podnosi niemiłosiernie w jej ręce. Oprócz swojej zawodowej pracy tow. Sta-

nisława oddaje się z zapałem pracy społecznej, jest bowiem aktywną członkinią Ligi Kobiet.

Na konferencji Ligi Kobiet, jaka miała miejsce w Radomiu, pierwsza w tym mieście kobieta-murarka została jednym z wybranych Delegatek na I Ogólnopolski Kongres Ligi Kobiet w Warszawie.

Wybór przyjęła z uśmiechem. TAK, JAK NA BUDOWIE NIE DAJE SIĘ WYPRZECIĆ MURARZOM — MĘCZYŹNOM, TAK W PRACY SPOŁECZNEJ, DLA POKOJU I SOCJALIZMU CHCĘ BYĆ ZAWSZE W AWANGARDZIE KOBIEĆ PRACUJĄCYCH — powiedziała uradowana.

(mr)

Ze wszystkich stron Kielecczyny

W związku z Międzynarodowym Dniem Solidarności z młodzieżą krajów kolonialnych, młodzież Zakładów Naukowych w Szczekocinach zorganizowała uroczysty wiec, naświetlając położenie, życie i walkę młodzieży w krajach kolonialnych o wyzwolenie spod panowania imperializmu.

Tadeusz Szwaj

Uczennice Państwowej Szkoły Ogólnokształcącej we Włoszczowie dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet zobowiązały się pomóc przy dekoracji sali na konferencji Ligi Kobiet, o.az przy oprawianiu książek w bibliotece LK, wykonać okolicznościową gazetkę ścienną i nawiązać kontakt i współpracę z Kolem Gospodyń w spółdzielni produkcyjnej w Koniecznie.

(88-724 k)

B. Jędrucha

Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne

WARSZAWA, UL. GÓRSKIEGO 7	polica nowości wydawnicze:	str.	zł
BOLGOW A. — O pracy Tow. Stalina „W kwestii polityki agrarnej w ZSRR”		62	3
BORIN K. — 15 lat za kierownicą kombajna		96	3,75
BOSZJAN G. — O naturze wirusów i bakterii		180	6
DAWIDOW R. — Mleko i mleczarstwo		280	10
DMITRIEW W. — Kolchoz „Pokrowskoje”		120	4,30
RAZNOWSKI L. — Rącznik		48	2,30
MICZURIN I. — Dzieła wybrane, 574/13 wki.			20
MOSZKOW W. — Rzeźba terenu a rolnictwo		32	1,25
MIKOŁAJEWA H. — Kolchoz „Traktor”		96	3,25
ZIELENIEWSKI S. — Mikronawozy		40	1,65

Czytelnicy „Biblioteki Rolniczej Gromady”, zawierają one ponad 30 przystępnie napisanych broszur, omawiających różne dziedziny rolnictwa, obejmujących od 32 do 64 stron druku. Cena broszur od 0,90 zł do 1,25 zł.

Wydawnictwo PWR i L są do nabycia we wszystkich księgarniach „Doma Książki”. Księgarnia „Doma Książki” Warszawa, Al. Jerozolimskie 104, wysyła wydawnictwa PWR i L również pocztą.

Uczone radzieckie w pierwszych szeregach budownictwa komunizmu

W początkach lutego br. piszący te słowa miał okazję uczestniczyć w zebraniu Akademii Nauk ZSRR, na którym odbywało się podsumowanie wyników pracy instytucji naukowo-badawczych Akademii za r. 1950.

Miedzy dwoma referatami zarządzone przerwy. Uczestnicy zebrania zapelnili palarnię i kuliary Domu Uczonych.

Zbliżyłem się do prof. Wiktor Kowdy — sekretarza Komitetu Współpracy z budową wielkich obiektów stalnowskich; profesor przedstawił mi kobiecie w starszym wieku. Czas z lekka pokrył szronem jej włosy, ale opalona twarz zachowała świeżość. Usłyszałem znajome nazwisko — Pelagia Koczyna.

Ta wybitna matematyczka radziecka, członek korespondent Akademii Nauk, dopiero co wróciła z Azji Środkowej, gdzie odbyła długą podróż wzdłuż trasy Głównego Kanału Turkmeneńskiego. Z zapalem opowiada Koczyna o swej podróży, celem jej było zbadać teren i ustalenie najlepszych metod nawodnienia narażonych na posuch ziem, które w najbliższej przyszłości otrzymają aż nadto wody z Amu-Daril.

Profesor Koczyna jest typową przedstawicielką radzieckich kobiet — uczonych, wychowanych przez partię komunistyczną, przez ustrój socjalistyczny. Po odbyciu studiów uniwersyteckich prof. Koczyna rozpoczęła samodzielną działalność naukową już w okresie porewolucyjnym, kiedy radzieckie wyższe uczelnie szeroko otwały podwoje przed młodzieżą pochodzącą z ludu.

Jeszcze pierwsze badania Koczyna w dziedzinie meteorologii dynamicznej posiadały duże znaczenie praktyczne. Z biegiem czasu krystalizował się coraz wyraźniej zakres zainteresowań naukowych uczonych; specjalnością jej stało się badanie ruchu wód gruntowych. Od przeszło 15 lat Koczyna prowadzi w tej dziedzinie nie tylko badania laboratoryjne, lecz i terenowe, jeżdżąc na budowy, aby wspólnie z inżynierami i technikami zapewnić osiągnięcia maksymalnej trwałości tam wodnych, bądź też maksymalnej wydajności szybów naftowych. Rezultaty badań Koczyna pomagają ustalić instalacje hydrotechniczne od rozmycia przez wodę, pozwalają zbadać położenie żył naftowych w głębokich warstwach podziemnych. Za wybitne osiągnięcia naukowe Koczyna otrzymała Nagrodę Stalinowską.

Obecnie Koczyna, podobnie jak wszyscy uczeni radzieccy, bierze udział w realizacji stalnowskiego planu przeobrażenia przyrody. Świadczy o tym m. in. prowadzone przez nią badania na trasie przyszłego Kanału Turkmeneńskiego.

Pelagia Koczyna rozwija się roko zakrojona działalność społeczną, jest członkiem Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiół Radzieckich, bierze żywy udział w walce o pokój. Od szeregu lat jest delegatką do Moskiewskiej Rady Miejskiej. Ostatnio weszła ona do Rady Najwyższej Federacji Rosyjskiej. Jest kandydatką kłubywskiego okręgu wyborczego Moskwy.

Kobiety radzieckie, równouprawnione członkinie społeczeństwa ZSRR, odgrywają doniosłą rolę we wszystkich dziedzinach życia państwa rosyjskiego.

Przed rewolucją w Rosji carskiej kobiety — naukowców można było policzyć na palcach jednej ręki. W ciągu 33 lat władzy radzieckiej wyrosły w kraju liczne kadry wybitnych kobiet-uczonych. W samych tylko instytucjach naukowo-badawczych Akademii Nauk 37% wszystkich pracowników stanowią kobiety. Połowa z nich posiada tytuł kan-

dydatów i doktorów nauk; przeszło 50 tys. kobiet radzieckich pracuje na wyższych uczelniach, jako kierowniczki katedr lub wykładowcy. Ponad 300 kobiet — uczonych to laureatki Nagrody Stalinowskiej.

Wiele kobiet-uczonych radzieckich zdobyło szeroki rozgłos w całym kraju. Do najwybitniejszych należy doktor biologii, prof. Olga Lepeszynska, która wniosła olbrzymi wkład do nauki o pochodzeniu życia na ziemi, wykazując doświadczenie, że jednym z normalnych i stale przebiegających procesów biologicznych jest samorództwo komórki. Od krytycy to by! miążdzącym ciosem w przestarzałą i reakcyjną teorię Virchowa, w myśl której komórka może pochodzić tylko od komórki. Prace

uczonej radzieckiej otwierały nową kartę w historii światowej biologii.

Uożennica genialnego fizjologa rosyjskiego, Iwana Pawłowa, prof. Maria Pietrowa, stworzyła nową gałąź fizjologii ewolucyjnej o neurozach eksperymentalnych. Owocnie pracuje w dziedzinie mikrobiologii doktor medycyny Maria Pokrowska. Celem tej pracy określa sama autorka, przemawiając z trybuny II Wszechzwiązkowej Konferencji Obróńców Pokoju w Moskwie:

„Radzieccy mikrobiolodzy, którzy całą swą wiedzę, całą pasję naukową poświęcili idei walki z drobnoustrojami chorobotwórczymi, zmiotą je całkowicie z naszej szczęśliwej ziemi. Walczymy o każde życie ludzkie. Zaden uczonej radzieckiej

ki nie chce wojny. Wypowiadamy jedynie wojnę chorobom, starości, posusze, pustyniom, wypowiadamy wojnę wojnie!”

Słowa te wyrażają dążenia wszystkich radzieckich uczonych. W imię szczęścia człowieka, w imię pomnożenia bogactw społecznych, w imię podwyższenia stopy życiowej i poziomu kulturalnego każdego człowieka radzieckiego prowadzi badania radzieccy działacze nauki. W imię tego szczytnego celu bada bogactwa naturalne Tadżyczka, doktor geologomineralogii, Saradżan Jusupowa; w imię tego celu konstruuje nowe maszyny dla lekkiego przemysłu Białorusinka, inż. Eugenia Łyczewa; w imię tego celu bada przeszłość ziemi radzieckiej paleontolog, prof. Helena Iwanowa.

Kobieta radziecka uzyskała nieograniczony dostęp do wiedzy i korzysta zeń z całej pełni. Dość powiedzieć, że jedynie na Uniwersytecie Leningradzkim kształci się ponad 6 tys. studentek, reprezentujących 55 narodów radzieckich. Na wyższych uczelniach zafanano ogółem Kazachstanu studiują ponad 10.000 dziewcząt. Przeszło 100 dziewcząt kazachskich — to aspirantki Akademii Nauk Kazachstanu.

Czyż trzeba mnożyć liczby i fakty, świadczące o wybitnej roli, jaką odgrywają kobiety w rozwoju nauki radzieckiej? Osiągają one coraz to nowe sukcesy na polu naukowym, uczestnicząc wraz z całym narodem radzieckim w wielkim dziele budowania komunizmu w ZSRR.

W. Tręgubow

W Moskwie bawiły ostatnio delegacje młodzieży chińskiej i rumuńskiej, które zwiedziły szereg zakładów przemysłowych. Jedną z grup zwiedziła fabrykę obuwia „Komuna Paryska”, w której pracuje inicjator ruchu kompleksowego oszczędzania Lidia Korabielnikowa.

Na zdjęciu: Lidia Korabielnikowa w rozmowie z członkami delegacji.

Sport i wychowanie fizyczne

Siatkarki Radomia i Tarnowa

stawiają zacięty opór

rutynowanym przeciwnikom

W dniu wczorajszym w sali WKKF w Kielcach odbyło się otwarcie zawodów półfinałowych o mistrzostwo Polski w siatkówce kobiet. Do rozgrywek zgłosiło się 5 zespołów z zapowiadanych sześciu, gdyż drużyna Włókniarza (Bielsko) do Kielc nie przybyła. Ostaniec zobaczyliśmy przy siatce: Spójnię (Warszawa), AZS (Katowice), Kolejarkę (Poznań),

Ogniwo (Tarnów) i Stal (Radom). Po przemówieniach przedstawicieli WKKF, Kiel. OZKS i S oraz Polskiego Związku Koszykówki, Siatkówki i Szczyplarniaka, odbyło się pierwsze spotkanie Spójnia (Warszawa) — Stal (Radom), zakończone ciężko wywalczonym zwycięstwem Warszawy 2:1 (15:10, 11:15, 15:6).

W pierwszym secie początkowo prowadziła warszawianki 11:0, jednak Stal, dzięki dobrym podaniom Włoskiejówny, nadrobiła utracony teren wyciągając na 12:6. Końcowy zryw należy do Spójni. W drugim secie Spójnia wystawia rezerwową skład, który przegrywa z ofiarnie grającymi radomiankami 11:15. W trzecim secie pierwszy „garnitur” Spójni zwycięża zmęczone radomianki 15:8.

Na drugim spotkaniu młode siatkarki z Tarnowa były o krok od zwycięstwa nad rutynowanym Kolejarką (Poznań), w którym wystąpiły doskonale — Bayerówna i Wrześniowska. W pierwszym secie Kolejarka nie może się jakoś rozegrać i przegrywa 10:15, w drugim toczy się zacęta walka o każdą piłkę. Poznanianki prowadzą już 14:9, Ogniwu „dociąga” do 13:14 i dopiero piękna ścianka Wrześniowskiej, kończy seta. W trzecim — Kolejarka nie bez trudu wygrywa 15:10. Ogólny wynik spotkania 2:1 dla Poznania. Mimo porażki zespół tarnowski zasłużył na pochwałę z powodu ambitnej gry.

W ostatnim meczu dnia najsłabszy zespół turnieju AZS (Katowice) przegrał gładko ze Spójnią (Warszawa) 0:2 (6:15, 4:15). W drużynie warszawskiej wyróżniła się Wojewódzka. Sędziowali na zmianę Lesiak (Kraów) i Elbanowski (Warszawa). Zainteresowanie ze strony publiczności znaczne.

Drobiazgi sportowe

MISTRZOSTWA WOJ. KIELECKIEGO W SIATKÓWCE ZRZESZENIA „BUDOWLANI”

W niedzielę, dnia 4 bm. w hali RZO w Radomiu odbędzie się turniej siatkówki o mistrzostwo woj. kieleckiego Zrzeszenia Sportowego „Budowlani”. W turnieju biorą udział najlepsze zespoły województwa.

Uroczyste otwarcie turnieju nastąpi o godz. 9-ej.

STAL (SKARZYSKO)
WICEMISTRZEM KL. A.
KIEL. OZTS

W Skarżysku odbyło się decydujące spotkanie o mistrzostwo kl. A. Kiel. OZTS. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Stali (Skarżysko) nad Stalą (Kielce) w stosunku 6:5.

MISTRZOSTWA KÓŁ
ZRZESZENIA „WŁÓKNIARZ”
(RADOM)

W ubiegłym tygodniu rozpoczęły się w Radomiu w hali RZO mistrzostwa Kół Sportowych Zrzeszenia „Włókniarz”. W mistrzostwach startuje 10 Kół. Zawody trwają.

Stanisław DYGAT GORACE UCZYNNKI

STANISŁAW DYGAT Str. 257.

Śniło mu się, że zaprosił miłych, wytwornych cudzoziemców do siebie na obiad. Ale zbudził się nagle i zobaczył, że to nie są goście, ale najędzicy z trupią główką na czapce, rewolwerem zmuszając go, aby się podporządkował ich woli i zamiarom, które przerażały go, które mogły doprowadzić go do zguby i zatyry.

W tej chwili byłby gotów oddać wszystko co posiada, wyrzucić się wszystkiego co mógłby jeszcze posłać, gotów byłby zamieszkać choćby w szalasi, i żyć z najcięższej fizycznej pracy, aby uwolnić się spod tego strachu i terroru, aby przywrócić mu została swoboda oddychu i wolność działania.

„W każdym razie sądził, że jest do tego gotów. Jednak nie tak dalece, by chociaż pomyśleć, że możliwość wyboru stoi tuż, przy nim.

W istocie bowiem, egzaltując się beznadziejnością swego położenia, zaprzedał się jednocześnie w niewolę strachu i uległości za to co miał w życiu najdroższego. Za pieniądze.

— No co? — zapytał Palmer — więc już wszystko chyba jest między nami wyjaśnione i uzgodnione. Czy tak?

— Tak — odpowiedział Miszyna. Odpowiedział w ten sam sposób, jak kiedyś Muellerowi. Słowo „nie”, zarówno wtedy jak teraz, nie istniało w słowniku, którym dysponował.

Zdawać się mogło, że Palmer westchnął, ale on wydmuchiwał tylko ściągniętymi wąsko ustami tytoniowy dym, długą, cienką smugę.

— Ach — powiedział — jakimżeś niedoskonałym instrumentem porozumienia jest mowa ludzka. Męczymy się tu ze sobą tak długo, kołujemy dokoła siebie, by przekonać się wreszcie, że myślimy to samo, nie ma między nami żadnych różnic. No, ale godzi się chyba uczcić jakoś wyjaśnienie naszych komiecznych qui pro quo, szczęśliwe zakończenie zawilego dramatu... Przepraszam, że tak się przymawiam gospodarzowi...

Miszyna popatrzył na Palmera trochę błędnie, nie zrozumiał w pierwszej chwili o co mu chodzi, skulił się przerażony, że zaraz padną jakieś nowe, straszliwe żądania.

Palmer wziął ze stołu karafkę z wodką, uniósł ją w górę, przypatrzył jej się pod światło mrugając jedno oko, po czym odwrócił twarz do Miszyny i stukając znacząco w karafkę palcem, uśmiechnął się do niego trochę filuternie.

— Ach tak — powiedział Miszyna — tak, tak, oczywiście. Na jego twarzy nie było nawet projektu na uśmiech. Była nieruchoma, pozbawiona wszelkiego wyrazu.

Str. 258 GORACE UCZYNNKI

Wstał ociężale, poruszał się z tępyim automatyzmem mario-netki kierowanej rękami artysty rutynowanego, ale pozbawionego zdolności i fantazji.

Wziął karafkę z rąk Palmera i pochylił się nad stołem. W tej samej chwili dał się słyszeć ód-strony okna odgłos przeraźliwej eksplozji. To Robbin wybuchnął swoim atomowym śmiechem. Rozdziawił szeroko usta jak karmiony w ogrodzie zoologicznym hipopotam i wykrzykiwał z czeluści gardła niszczycielskie pociski śmiechu. Palmer aż skulił głowę i wykrzywił się jak muzykalny człowiek, który usłyszał okropny fałsz orkiestry. Alicja, nieświadome źródło tej nagłej wesołości, to krzywiła usta do uśmiechu, to ściałała je poważnie, Kwietniak przyglądał się Robbinowi rzeczowo z chłodnym zainteresowaniem, Miszyna, nalewając wódkę, nie drgnął nawet, jakby owe straszliwe hałasy umykały jego świadomości.

Robbin, nie przestając się śmiać zbliżył się do stołu z jedną ręką w kieszeni, krokiem na pół tanecznym. Zatrzymał się tuż za Miszyną, i zlenacka klepnął go w plecy. Uderzenie nie było nazbyt silne, ale Miszyna ugiął się nisko, uderzając głuchą karafką o blat stołu. Odwrócił głowę, popatrzał potulnie i plochliwie.

— Ach! — zawołał Robbin, złapał Miszynę za ramię, wyprostował i ustawiając go w tej dogodnej dla swych zamiarów pozycji, zaczął szybko i serdecznie klepać go po plecach. — Ach Miszyna, ale też prawdziwy figlarz i wesołek z pana. Też się panu roboty zachciało, żeby poważnym jak my ludziom — takie kawały robić.

— Mnie starego lisa — zwrócił się do Palmera, Alicji i Kwietniaka — udało mu się przez chwilę wziąć na fundusz! Myślałem, że on to wszystko poważnie... ha, ha...

Było to tak idiotycznie sztuczne i błazeńsko niesmaczne, że tamci troje odwrócili od siebie z zażenowaniem oczy.

— No, no Miszyna — Robbin nie przestawał klepać go po ramieniu — ale ja kawały lubię i nigdy o nie długo się nie gniewam. Grunt, że jest pan nasz człowiek a ja naszym ludziom umiem się wywdzięczać gdy trzeba. My nie raz jeszcze może się ze sobą pokłócimy, ale między starymi przyjaciółmi to rzecz zwyczajna. Nie?

— Tak — odpowiedział krótko Miszyna.

(Ciąg dalszy nastąpi)